ΑΡΙΘ. 11. ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ 23. ΙΟΥΝΙΟΥ 1857. ΕΤΟΣ Α'.

ΑΣΤΗΡ
ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑ.

Ἐντὸς . . . . . Δραχ. 22
Ἐκτὸς . . . . . » 26

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ.

Διὰ τὰς Διατριβὰς τὸν ςίχ. λ. 25.
Διὰ τὰ Δικαστικὰ τὸν ςίχ. λ. 15.
Διὰ τὰς Εἰδοποιήσεις . . Δρ. 6.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ.

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ, τῇ 23 Ἰουνίου 1857.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Τῶν δικαίων τοῦ ἐν τῇ Ἀνατολῇ Χριστιανικοῦ πληρώματος ὁ γενναῖος ὑπέρμαχος, ὁ ἀληθὴς Χριστιανὸς καὶ φιλέλλην Saint Marc Girardin, οὗτινος τὸ ὄνομα μετ' εὐγνωμοσύνης ἀπείρου προφέρει ἐν τῇ Ἀνατολῇ πᾶν στόμα Ἑλληνικὸν καὶ Χριστιανικὸν, ἐδημοσίευσε διὰ τῆς ἐφημερίδος τῶν Συζητήσεων ἄρθρον πολλοῦ λόγου ἄξιον (ὁποῖα εἰσὶ τὰ ὑπὸ τοῦ εὐγενοῦς τούτου ἀνδρὸς δημοσιευόμενα ἄρθρα περὶ τῶν Ἀνατολικῶν πραγμάτων), ὅπερ μεταφέρομεν εἰς τὰς στήλας τοῦ Ἀστέρος, ὡς λίαν εὐάρεστον ἀνάγνωσμα. Ἔγραψε δὲ τὸ ἄρθρον τοῦτο ὁ περικλεὴς ἀνὴρ, ἀφορμὴν λαβὼν ἔκ τινος συγγράμματος τοῦ Κυρίου Viquesnel, ἐπιγραφομένου « Περιήγησις εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Τουρκίαν. Δημοσιεύομεν δὲ τὸ ἄρθρον τοῦτο, ὡς μετεφράσθη καὶ ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ Ἀνεξαρτήτῳ, ἐφημερίδι τῶν Ἀθηνῶν.

« Δὲν εἴμεθα οὔτε γεωγράφοι, οὔτε γεωλόγοι, οὔτε πολιτειογράφοι· δὲν εἴμεθα ἄρα καθόλου ἁρμόδιοι νὰ ὁμιλήσωμεν περὶ τῆς ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ Τουρκίᾳ περιηγήσεως καὶ τῆς φυσικῆς καὶ γεωλογικῆς περιγραφῆς τῆς Θρᾴκης, ὑπὸ Κ. Βικεσνέλ. Ἐνασχολούμεθα εἰς τὸ μέγα καὶ σοφὸν τοῦτο σύγγραμμα τῷ δικαιώματι μόνον τοῦ περιέργου.

Ἂν καὶ ἡ συνθήκη τῶν 30 Μαρτίου 1856 ἔδωκε τέλος εἰς τὴν πολεμικὴν περίοδον τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος, δὲν πιστεύομεν, ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ ἀπεφασίσθη· Ἡ λύσις ἡ δοθεῖσα ὑπὸ τῆς συνθήκης τοῦ 1856 εἰς τὸ ζήτημα τῆς Ἀνατολῆς εἶναι ἀρνητικὴ· ἡ Ῥωσσία εἶχε φθάσει νὰ νομίζῃ, ὅτι ἡ δυτικὴ Εὐρώπη, καταγινομένη εἰς τὰς ἐσωτερικὰς αὐτῆς ἐπαναστάσεις, ἤθελε τὴν ἀφήσει ν' ἀποφασίσῃ κατ' ἀρέσκειαν καὶ πρὸς ἴδιον αὐτῆς ὄφελος περὶ τῆς τύχης τῆς Ἀνατολῆς. Ἡ πατήθη. Ἅμα ἡ δυτικὴ Εὐρώπη κατενόησεν, ὅτι ἡ ἀποφασιστικὴ αὔξησις τῆς ὑπερισχύσεως τῆς Ῥωσσίας ἔμελλε νὰ διαρρήξῃ τὴν εὐρωπαϊκὴν ἰσορροπίαν, ἔδραμεν εἰς τὰ ὅπλα, ἵνα ἐμποδίσῃ τὸ κακόν. Ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία ἔχυσαν τὸ αἷμα αὐτῶν καὶ κατεδαπάνησαν τὸ ἀργύριον αὐτῶν πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς εὐρωπαϊκῆς ἰσορροπίας. Ἡ Αὐστρία ἐξ ἄλλου μέρους ὠφεληθεῖσα ἐκ τῶν ἀποδοθεισῶν αὐτῇ δυνάμεων ὑπὸ τῆς μεσολαβήσεως τῆς Ῥωσσίας ἐν τῷ πολέμῳ τῆς Οὐγγαρίας, ἡ Αὐστρία ναὶ, καὶ αὐτὴ ἐκινήθη, καὶ ἡ διπλωματικὴ αὐτῆς ἐβοήθησε τὸν Γαλλικὸν καὶ Ἀγγλικὸν στρατόν. Ἡ νίκη ἔστεψε τὰς προσπαθείας τῆς δυτικῆς Εὐρώπης, καὶ ἡ εἰρήνη ἐκήρυξεν ὅτι ἡ ἀπόφασις τοῦ ζητήματος τῆς Ἀνατολῆς δὲν ἀνήκει εἰς μίαν μόνην δύναμιν, ἔστω καὶ γειτονεύουσαν, ἀλλ' εἰς πάσας τὰς δυνάμεις. Αὐτὸ τοῦτο μόνον ἀπεφάσισεν ἐν τῷ ζητήματι τῆς Ἀνατολῆς. Ἡ γενομένη ἀπόφασις ὑπὸ τῆς συνθήκης τῆς 30 Μαρτίου 1856 εἶναι ὡς κανονισμὸς δικαστῶν· ἄλλο ἀποτέλεσμα δὲν ἔχει· τοῦτο ὡς πρὸς τὴν Εὐρώπην σημαίνει πολὺ, ὀλίγον ὅμως ὡς πρὸς τὴν Ἀνατολήν.

Τὸ ζήτημα λοιπὸν ἐξακολουθεῖ τὸν δρόμον αὐτοῦ ἐν τῇ Ἀνατολῇ· μὴ λησμονῶμεν τοῦτο. Ἐντεῦθεν, καθ' ἡμᾶς, ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ μὴ παύσῃ ἡ κοινὴ γνώμη νὰ ἀσχολῆται εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο· ἐντεῦθεν ἡ ἰδιαιτέρα προτίμησις τῶν συγγραμμάτων, ὡς τὸ τοῦ Κ. Βικεσνὲλ, ὅσα χορηγοῦσι νέον φῶς ἐπὶ τῆς καταστάσεως τῆς Ἀνατολῆς, καὶ περιγράφουσι τὸ κλίμα αὐτῆς, τὸ ἔδαφος, τὸν πληθυσμὸν, τὰ ἤθη, τὸν κοινωνικὸν καὶ θρησκευτικὸν διοργανισμόν. Ὁ Κ. Βικεσνὲλ, τὸ λέγομεν ἐξ ἀρχῆς, εἶναι εὐνοϊκώτατος πρὸς τοὺς Τούρκους. Ἀλλ' ἡ διαφορὰ τῶν δοξασιῶν, ἄπαγε! δὲν μᾶς ἐμποδίζει νὰ ἀναγνωρίσωμεν καὶ τρανῶς νὰ ὁμολογήσωμεν τὴν ἀξίαν τοῦ βιβλίου αὐτοῦ, τὴν ἔκτασιν καὶ ἀκρίβειαν τῶν ἐρευνῶν αὐτοῦ, τὴν γνωστικὴν ἀμεροληψίαν τῶν κρίσεων αὐτοῦ. Ἡμεῖς περιμένομεν ὀλιγώτερον παρ' ὅ,τι περιμένει αὐτὸς ἀπὸ τῶν Γο ρκων, ἂν καὶ ἐκ καρδίας ἐπευφημῶμεν εἰς τὰς σωτηρίους μεταρρυθμίσεις τὰς ἐπιχειρηθείσας παρὰ τοῦ Σουλτάνου, καὶ μὴ ἐκπληρωθείσας εἰσέτι. Προσδοκῶμεν περισσότερον ἀπὸ τῶν Χριστιανικῶν λαῶν τῆς Ἀνατολῆς παρ' ὅ,τι προσδοκᾷ ὁ Κ. Βικεσνὲλ· ἐνίοτε μάλιστα ἐπιστηριζόμεθα εἰς γεγονότα ἀποδεδειγμένα παρ' αὐτοῦ, ἵνα ἀμφιβάλλωμεν περὶ τῆς Τουρκίας, καθ' ἃ αὐτὸς ἐλπίζει ἐν αὐτῇ, ὅπως ἐλπίσωμεν ἐν τῇ χριστιανικῇ Ἀνατολῇ καθ' ἃ αὐτὸς οὗτος ἀμφιβάλλει Πλὴν ὀφείλομεν πρὸ πάντων νὰ εἴπωμεν, ὅτι τὸ σύγγραμμα αὐτοῦ εἶναι ἐκ τῶν διδακτικωτέρων, ὅσα ἀνεγνώσθησαν παρ' ἡμῶν περὶ τῆς Ἀνατολῆς, ἐν τῶν ἀξιοπιστοτέρων.

Ὁ συγγραφεὺς, παλαιὸς ὢν συνοδοιπόρος τοῦ Κ. Ἀμ Βουὲ ἐνησχολήθη ἰδίως πρὸ πολλοῦ εἰς τὰ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας. Ἐδαπάνησε δύο ἔτη εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς Σερβίας, τῆς Βοσνίας, τῆς Ἄνω Ἀλβανίας, τῆς Ἠπείρου, τῆς Μακεδονίας καὶ ἓν ἔτος ὁλόκληρον εἰς τὴν τῆς Θρᾴκης. Ἡ τελευταία αὕτη περιοδεία συμπληροῖ τὸ ὅλον ἐρευνῶν, αἵτινες περιλαμβάνουσι μίαν πλατεῖαν ζώνην, ἐκτεινομένην ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ πρὸς τὸ ἀνατολικὸν, καὶ περιοριζομένην ὑπὸ τοῦ Ἀδριατικοῦ κόλπου, τοῦ Αἵμου (Βαλκὰν), τοῦ Βοσπόρου καὶ τοῦ Αἰγαίου Πελάγους.

Τὸ σύγγραμμα διαιρεῖται εἰς τέσσαρα μέρη· τὸ πρῶτον ἐπιγραφόμενον, Συνόψεις ἱστορικαὶ, πολιτειογραφικαὶ καὶ πολιτικαὶ, συνιστᾶται εἰς τὴν προσοχὴν τῶν πολιτειογράφων διὰ τὴν καινότητα πολλῶν δειγμάτων καὶ τὸ πλῆθος περιγραφῶν, μέγας ἀριθμὸς τῶν ὁποίων εἶναι ἀνέκδοτοι· τὸ δεύτερον ἐμπεριέχει τὴν φυσικὴν γεωγραφίαν τῆς Θρᾴκης, τὸ ἱστορικὸν τῆς ὕλης τῆς χρησιμευσάσης εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ χάρτου τῆς χώρας ταύτης, τὴν ἔνδειξιν πολλῶν ἐρειπίων, ὧν αἱ ὀνομασίαι διατηρηθεῖσαι καὶ τὴν σήμερον ἐν τῷ τόπῳ, ὠφελοῦσιν εἰς τὴν διόρθωσιν τινῶν σφαλμάτων τῆς παλαιᾶς γεωγραφίας· τὰ ὁδοιπορικὰ, περιγραφὴν τῶν κυριωτέρων δρόμων τῆς Ῥωμανίας (Ῥούμελης) καὶ τὴν σύγκρισιν τῶν διαστημάτων κατὰ διαφόρους περιηγητὰς, καὶ τέλος μίαν περίληψιν τῶν ἐκφρασθεισῶν δοξασιῶν περὶ τῆς ἐνδεχομένης κατασκευῆς ἑνὸς συμπλέγματος σιδηροδρόμων ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ Τουρκίᾳ. Τὸ τρίτον περικλείει ἰδίας τοῦ συγγραφέως παρατηρήσεις, καὶ τλπ. Ἐν δὲ τῷ τετάρτῳ καὶ τελευταίῳ εὑρίσκεται ἡ καθόλου περιγραφὴ τῶν γαιῶν. κλπ. ἔρευναι περὶ τῶν δυναμικῶν φαινομένων, ἅτινα ἐνήργησαν καὶ παρήγαγον τὰς ἀνυψώσεις τοῦ ἐδάφους, σκέψεις περὶ τῶν θερμῶν ὑδάτων καὶ τῶν μεταλλοῦχων φλεβῶν, ἡ γεωγραφικὴ καὶ γεωλογικὴ περιγραφὴ διατρεχθέντων δρόμων, καὶ κλπ.

Θέλομεν ὁμιλήσει συχνὰ περὶ τοῦ συγγράμματος τοῦ Κυρίου Βικεσνὲλ ἐν τῇ συζητήσει τῶν διαφορῶν. Ἂς μᾶς συγχωρηθῇ ὅμως ἀπ' ἀρχῆς ν' ἀναφέρωμεν τινὰ χωρία τοῦ ἀρίστου τούτου πονήματος, προσθέτοντες καὶ ὀλίγας παρατηρήσεις.

« Ἡ Ὀθωμανικὴ Αὐτοκρατορία, λέγει ὁ Κ. Βικεσνὲλ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ Γ'. κεφαλ. αὐτοῦ, εἶναι εἰσέτι πρὸς παρὸν καὶ μ' ὅλους τοὺς μεγάλους χαμοὺς τόπων, ὅσους ἀφ' ἑνὸς αἰῶνος ὑπέμεινε, μία τῶν μεγαλητέρων ἐξουσιῶν τῆς σφαίρας. Διατείνει ἐν τῇ Εὐρώπῃ τὴν κληρονομίαν τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ μέγα μέρος τῆς τοῦ Κωνσταντίνου. Κέκτηται ἐν τῇ Ἀσίᾳ χώρας, αἵτινες ἄλλοτε ἐσχημάτιζον τὰς ὡραιοτέρας ἐπαρχίας τῆς Ῥωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας, καὶ ἐν τῇ Ἀφρικῇ, μέρη συνιστῶντα τὸ παλαιὸν τὴν δημοκρατίαν τῆς Καρχηδόνος καὶ τὸ βασίλειον τῶν Φαραῶ. »

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὁλόκληρος ὁ κόσμος τοῦ ἀρχαίου πολιτισμοῦ ἀνήκει εἰς τοὺς Ὀθωμανοὺς· πρᾶγμα προξενοῦν φρίκην εἰς τὸν συλλογιζόμενον τὰς μεταβολὰς τῆς ἱστορίας. Ζήτησον ἥντινα θέλῃς καθέδραν τοῦ ἀρχαίου πολιτισμοῦ, τὴν Βαβυλῶνα ἢ τὴν Μέμφιν, τὴν Σμύρνην ἢ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, τὴν Μίλητον, τὴν Ἔφεσον, τὸ Βυζάντιον, τὴν Θεσσαλονίκην, τὴν Ἱερουσαλὴμ, τὴν Ἀντιόχειαν, τὴν Παλμύραν, πανταχοῦ ὅπου ὑπάρχει μία μεγάλη ἀνάμνησις θρησκείας, δόξης, φιλολογίας, καλλιτεχνίας, ἐμπορίου, πανταχοῦ ὅπου ἐχρημάτισε μία μεγάλη κοινωνία, πανταχοῦ ὅπου ὁ ἀνθρώπινος νοῦς ἔδειξε πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτοῦ καὶ τὴν λαμπρότητα, οἱ Τοῦρκοι (λαλῶ περὶ τῶν παλαιῶν Τούρκων καὶ οὐχὶ τῶν νέων), οἱ Τούρκοι ἀποκατεστάθησαν μὲ τὴν βαρβαρότητα μὲ τὴν ἀκαρπίαν, μὲ τὴν ἐρήμωσιν. Λέγουσιν, ὅτι ὁ δέκατος ἕνατος αἰὼν ἔχει ἓν μέγα μέλλον· ναὶ, ἔχει ἓν μέγα μέλλον, ἐὰν ἐπαναγάγῃ τὸν πολιτισμὸν εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἀνατολὴν, ἐὰν ἀποδώσῃ τὸ ἔδαφος εἰς τὴν καλλέργειαν, τὴν γῆν εἰς τὸν ἄνθρωπον, τοὺς ποταμοὺς εἰς τὸ πότισμα καὶ εἰς τὸν πλοῦν ἐὰν ἀνακτίσῃ πόλεις ὅπου δὲν ὑπάρχουσιν εἰμὴ ἐρείπια. Πῶς! εὑρίσκονται ἀπέναντι τῆς Εὐρώπης, ἀπέναντι τῆς Μασσαλίας, τῆς Γένουας, τῆς Νεαπόλεως, τῆς Τεργέστης, τῆς Μελίτης, τῆς Κερκύρας καὶ τῶν Ἀθηνῶν, εὑρίσκονται οἱ ὡραιότεροι τόποι τοῦ Κόσμου καὶ οἱ ἀνθηρότεροι ἄλλωτε, εὑρίσκεται μία γῆ ὅθεν μᾶς ἦλθε τὸ πᾶν, αἱ τέχναι, τὰ γράμματα, τὸ ἐμπόριον, ὁ πολιτισμὸς· καὶ εἰς αὐτὴν τὴν γῆν; ἥτις μᾶς ἔδωκε τὸ πᾶν, δὲν ἐξεύρομεν ἢ δὲν δυνάμεθα ν' ἀποδώσωμεν τίποτε; Πῶς! ὑπάρχει ἓν ἔδαφος ἔγον ὕδατα πρὸς ἄρδευσιν, ὑπάρχουσι θερισμοὶ μὴ ζητοῦντες ἄλλο εἰ μὴ νὰ βλαστήσωσιν, ὑπάρχουσι δενδρα μὴ θέλοντα πλέον νὰ ἦναι θάμνοι, ἵνα κατασταθῶσι δάση· ὑπάρχει μία θάλασσα, ἥτις περικυκλόνει τὴν γῆν, εἰσδύουσα εἰς αὐτὴν διὰ χιλίων κόλπων καὶ ὅρμων, σχηματίζουσα πανταχοῦ λιμένας προσκαλοῦντας συγχρόνως τὰ ἐσωτερικὰ προϊόντα καὶ τὰ ἐξωτερικὰ ἐμπορεύματα· καὶ εἰς ὅλας αὐτὰς τὰς ἐπιζητήσεις τῆς γῆς, τῆς θαλάσσης καὶ τοῦ οὐρανοῦ, εἰς ὅλας αὐτὰς τὰς θελτικὰς προκλήσεις τῆς φύσεως, ὑπομένομεν ἡμεῖς νὰ ἀντιθέτῃ ἡ παλαιόγηρως βαρβαρότης τὰς κτηνώδεις ἀρνήσεις αὐτῆς, εἰς τὸ πεῖσμα τῶν ἀγαθοποιῶν διαταγῶν, τῶν ἐρχομένων ἐκ τῆς Κωνσταντινουπόλεως; ὑπομένομεν ἡμεῖς οἱ Εὐρωπαῖοι οἱ πολιτισθέντες ὑπὸ τῆς Ἀνατολῆς, καὶ οἵτινες δὲν χρειαζόμεθα εἰμὴ νὰ θελήσωμεν ἵνα πολιτίσωμεν τὴν Ἀνατολὴν, ὑπομένομεν τὴν αἰωνίαν ἔνστασιν τοῦ ἀπαραδέκτου, ἥντινα ἐπιφέρει εἰς ἡμᾶς ἡ ἐσχατόγηρως Ὀθωμανικὴ διοίκησις; Ἐν τῇ Ἀμερικῇ, τὸ ἀνθρώπινον γένος προχωρεῖ πανταχοῦ εἰς τὴν ἔρημον· ἐμβαίνει εὐτόλμως εἰς τὸ ἄγνωστον, τὸ ἀνοίγει· τὸ ὀνοματίζει· ἐγείρει πόλεις ὅπου ἦσαν δάση· σχίζει τὰ ἀρχικὰ ὕδατα διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ ἀτμοῦ καὶ τῆς ταχύτητος τοῦ ἠλεκτρισμοῦ. Τίς τὸ ὁδηγεῖ εἰς τὰς ἀπεράντους ταύτας ἐρημίας; Ποία ἴχνη ἀκολουθεῖ; Οὐδέποτε ἄνθρωπος ἐπάτησεν αὐτοὺς τοὺς τόπους· βαδίζει ἐν τῇ πίστει τῆς τόλμης αὐτοῦ, καὶ δημιουργεῖ κόσμον ὅπου ἦν χάος· βάλλει τὴν ἐνεργητικότητα τοῦ ἀνθρώπου ὅπου ὑπῆρχε τὸ κενὸν τῆς φύσεως. Ἰδοὺ τί κάμνει ἡ εὐφυΐα τῆς ἀνθρωπίνης φυλῆς ἐν τῇ Ἀμερικῇ· καὶ ἡμεῖς, ἐν τῇ Ἀνατολῇ, δὲν εἴμεθα ἱκανοὶ οὐδὲ νὰ μεταποιήσωμεν ὅ,τι ἐχάλασε; Πανταχοῦ ἐπὶ ταύτης τῆς ἀρχαίας γῆς τῆς Ἀνατολῆς ἀπαντῶνται ἔνδοξα ἴχνη τῆς ἀνθρωπότητος, πανταχοῦ ὑπάρχουσι τύποι, παραδείγματα, μαθήματα· πανταχοῦ κεῖνται πόλεις πρὸς ἀναγνώρισιν καὶ ἀνύψωσιν, βασίλεια πρὸς ἀνεύρεσιν καὶ ἀνακαίνισιν· καὶ ἡμεῖς καθήμεθα μὲ χεῖρας ἐσταυρωμένας ἀπέναντι τῶν ζώντων

ΑΣΤΗΡ ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

τούτων λειψάνων, ἅτινα δὲν ζητοῦτιν εἰμὴ ἀνόρθωσιν, ἀπέναντι τῆς ἱστορίας ταύτης, μὴ ποθούσης εἰμὴ ἀναβίωσιν· καθήμεθα ψυχροὶ καὶ ἀκίνητοι, περίφοβοι διὰ μιαν λέξιν, δι' ἣ ὅρως καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ κρυφογελῶμεν, λατρεύοντες ἓν εἴδωλον, ἢ μᾶλλον ἕνα σκελετόν, οὗτινος βλέπομεν, καὶ οὕτινος αἰσθανόμεθα τὴν οὐτιδανότητα, τὸ ἀνυπεύθυνον τῆς παλαιᾶ Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, δηλαδὴ τὴν στείρωσιν τοῦ ὡραιοτέρου μέρους τῆς ἀνθρωπίνης κληρονομίας;

Ἀκούω συχνάκις νὰ λαλῶσι περὶ τῆς παρακμῆς τῆς Εὐρώπης· ἐγὼ δὲν πιστεύω διόλου· πλὴν οἱ κατόπιν ἡμῶν ἐρχόμενοι αἰῶνες, καὶ ἡ Ἀμερική, ἔχουσιν ἓν μέγα σημεῖον, ἵν' κρίνωσι περὶ τῆς δυνάμεως τῆς Εὐρώπης. Τί ἐκάμετε τὴν Ἀνατολήν; θέλουσιν εἰπεῖ οἱ μεταγενέστεροι, καὶ λέγει ἤδη ἤδη ἡ Ἀμερική. Ἡμεῖς οἱ Ἀμερικανοὶ κατεστήσαμεν τὴν Δύσιν ἀπέραντον. Ἡ Ἀνατολὴ ἀνῆκεν εἰς σᾶς, ἦτο τὸ καθ' αὐτὸ ἔργον σας, ἢ ὁ ἡγῆ τῶν προπατόρων σας. Τί ἐκάμετε αὐτήν; Ἡμεῖς ἐπαλαίσαμεν σεῖ. ἐν τῇ Ἀνατολῇ δὲν ἔχετε πλέον νὰ παλαίσητε οὐδὲ κατὰ τῆς βαρβαρότητος αὕτη ἀρνεῖται ἑαυτὴν ἑκουσίως· δὲν ἀπαντᾶτε πλέον ἔμπροσθέν σας τοὺς Μωάμεθ καὶ τοὺς Σολιμὰν· ἔχετε τοὺς Σουλτάνους, οἵτινες σᾶς ζητοῦσι νὰ τοὺς βοηθήσητε εἰς τὸ νὰ πράξωσι τὸ καλόν· τί ποιεῖτε; τί ἐποιήσατε; ὑπερηφανεύεσθε, ὦ, ἡμεῖς, διὰ τὴν μεγαλόνοιαν τοῦ ἀνθρώπου, ἥτις δεσποζει καὶ δαμάζει τὴν φύσιν· ποῦ εἰσὶν αἱ νίκαι ὑμῶν; ποῦ εἰσὶν αἱ γαῖαι, ἃς οὐχὶ ἐδώκατε, ὡς ἡμεῖς, εἰς τὸν πολιτισμόν, ἀλλ' ἀπεδώκατε εἰς αὐτόν; Λέγετε ὅτι ἡμεῖς εἴμεθα ὑπεροπτικοὶ καὶ ἀγέρωχοι· ἀληθινὸν τοῦτο· ἀλλ' ἡ ἔταρσίς μας ἔχει λόγον. Ἡμεῖς δημιουργοῦμεν ἕνα κόσμον· ποῦ ἐστὶν ἐκεῖνο, ὃν ὑμεῖς κἂν μόνον ανενεώσατε; Γελᾶτε ἐνίοτε διὰ τὰς ἀρχαίας ὀνομασίας, ἃς δίδομεν εἰς τὰς νεοκτίστους πόλεις ἡμῶν ἐμπαίζετε τὰς ἡμετέρας Ῥώμας, τὰς Ἀθήνας, τὰς Θήβας, τὰς ἡμετέρας χθεσινὰς ἢ σημερινὰς Οὐτίκας· καὶ τί ἀξίζει κάλλιον, τὸ λαμβάνειν ὀνόματα, ὡς ἡμεῖς, καὶ πράγματα ποιεῖν αὐτά, ἢ τὸ παραιτεῖν, ὡς ὑμεῖς, τὰ πράγματα, ἵνα ἀποβαίνωσι κενὰ ὀνόματα; Ἔλθετε εἰς τοὺς ἀπὸ χθὲς τόπους ἡμῶν, τοὺς ἐκ περισσοῦ ἔχοντας ἀρχαῖα ὀνόματα, καὶ θέλομεν σᾶς δείξει πόλεις πλήρεις ζωῆς καὶ εὐδαιμονίας· ὑπάγετε εἰς τὴν μικρὰν Ἀσίαν· ἴδετε αὐτὴν ὁποίαν τὴν ἀφίνετε, καὶ ὑποκάτω τῶν ἀρχαίων ὀνομάτων θέλετε εὑρεῖ ἔρημα ἐρείπια. Εἴπατε τότε, τίς ἐξ ἡμῶν γινώσκει κάλλιον νὰ τιμᾷ τὸ κληρονόμημα τοῦ πάλαι πολιτισμοῦ.

Ζητῶ συγνώμην παρὰ τοῦ Κ. Βικεσνὲλ, ἐὰν λαμβάνω ἀφορμὴν ἐκ τοῦ βιβλίου αὐτοῦ νὰ προσκλαίωμαι διὰ τὴν ἀπώλειαν ἑνὸς μεγάλου καὶ ὡραίου μέρους τῆς οἰκουμένης. Ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ θεωρῶ ἐπὶ τοῦ χάρτου ἄνευ πάθους τὰς ἀπεράντους καὶ εὐφόρους χώρας, ἃς καταργεῖ ἡ Ὀθωμανικὴ δυναστεία ἀπὸ πεντακοσίων σχεδὸν ἐτῶν· καὶ ὅτε μ' ἔδειξε τίνι τρόπῳ ἡ κληρονομία τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου καὶ τοῦ Κωνσταντίνου, τίνι τρόπῳ αἱ κάλλισται ἐπαρχίαι τῆς Ῥωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας, τίνι τρόπῳ ἐπὶ τέλους ἡ γῆ τῆς Καρχηδόνος καὶ τῶν Φαραὼ ἦταν ὑποτεταγμέναι εἰς τὴν ἄχρι τοῦδε ἄγονον ἐξουσίαν τῶν Τούρκων, ἡ λύπη μου ηὐξήθη καὶ μὴ θέλοντος, καὶ μετράπη εἰς ἀγανάκτησιν.

Ἐπειδὴ ὁ Κ. Βικεσνὲλ εἶναι σοφὸς πολιτειογράφος, καὶ ἀγαπᾷ νὰ λέγῃ περὶ πάντων τὴν ἀλήθειαν, εὑρίσκονται ἐν τῷ βιβλίῳ αὐτοῦ πολλὰ ἄλλα αἴτια ἀνυπομονησίας εἰς ὅτους δὲν στέργουσι νὰ βλέπωσι μίαν μερίδα τοῦ κόσμου παραδεδομένην εἰς τὸν εὐνουχισμόν, ἤγουν μὴ χρησιμεύουσαν εἰ πίποτε, μηδὲν πράττουσαν, καὶ βλάπτουσαν ὅντινα θέλει νὰ πράξῃ τι. « Αἱ κτήσεις τῶν Ὀθωμανῶν, λέγει ὁ Κ. Βικεσνὲλ, παριστάνουσιν ἐπιφάνειαν, ἣ; ἡ ἔκτασις λογίζεται ὡς ἔγγιστα 5 ἑκατομμύρια 19 013 χιλιόμετρα τετραγωνικά. Ἡ εὐρύχωρος αὕτη ἐπικράτεια δὲν εἶναι μεταξὺ τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν ὑποδεεστέρα κατ' ἐπιφάνειαν, εἰμὴ τῆς Ῥωσσικῆς Αὐτοκρατορίας, ἥτις ἐκτείνεται παρομοίως ἐπὶ τριῶν μερῶν τῆς σφαίρας . . . Ἡ Ἀσιατικὴ Τουρκία μόνη παριστάνει ἐπιφάνειαν περίπου 2 ἑκατομύρια 75.201 χιλιόμετρα τετραγωνικά, τουτέστι τετράκις σχεδὸν μεγαλητεραν τῆς Γαλλίας.

Ἂς μοὶ ἐπιτραπῇ νὰ παρατηρήσω, ὅτι, ὅταν ἐγὼ θρηνῶ τὴν ἀκαταλόγιστον ταύτην φθορὰν χωρῶν ἄλλοτε πλουσίων καὶ καρποφόρων, δὲν εἶναι ὁ ἀρχαιολόγος καὶ ὁ σχολαστικὸς οἱ προσκλαιόμενοι· δὲν ἐπικαλοῦμαι τὸ παρελθὸν· ἐπικαλοῦμαι ἀπεναντίας τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον· γίνομαι σημερινὸς ἄνθρωπος· γίνομαι Ἀμερικανός, καὶ ἐρωτῶ διὰ τί τοσαῦται ὡραῖαι καὶ ἐκτεταμέναι χῶραι, ὅπου δὲν ἀκούω νὰ αντηχῇ ἢ μήτε ὁ συριγμὸς τῆς μηχανῆς τοῦ ἀτμοῦ, μήτε ὁ θόρυβος τοῦ σιδηρουργείου ἢ τοῦ κλωστηρίου; διὰ τί τοσαῦται πεδιάδες ἄνευ ἀρδεύσεως, φεῦ! ἄνευ ἀρότρου; Ὁδόλως θέλω ν' ἀποδώσω εἰς τὸν Ὅμηρον καὶ τὸν Ἡρόδοτον τὴν μικρὰν Ἀσίαν· ἀλλ' εἰς τὸν Οὐάττ καὶ τὸν Φούλτων, εἰς τὸν Μάτθαῖον δὲ Δαμβάλλες, ἀλλ' εἰς τὴν βιομηχανίαν, τὴν ὁδοποιΐαν, τὸ μηχανικὸν καὶ τὴν μεταλλουργίαν, ἀλλ' εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ἐνεργητικότητα ἐπιθυμῶ νὰ ἀνοίξω τοὺς ὡραίους αὐτοὺς τόπους, οἵτινες, ἔδωκαν εἰς ἡμᾶς τὰς τέχνας, καὶ πρὸς οὓς ὀφείλομεν νὰ τείνωμεν εἰς ἀνταπόδοσιν τὴν ἐπιστήμην. Δὲν ζητῶ παρὰ τῆς ἀνθρωπότητος νὰ ἀναλάβῃ ἐν τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ τὸν ἀρχαῖον πολιτισμόν· τῆς ζητῶ νὰ ἀναλάβῃ ἐκεῖ ἕνα ὁποιονδήποτε πολιτισμόν, τὸν τῶν τεχνῶν καὶ τῆς βαναυσουργίας, εἰ βουλητόν. Ἀλλὰ τοὐλάχιστον ἀπαλλάξατε τὴν γῆν καὶ τὸν ἄνθρωπον ἐκ τοῦ ζυγοῦ τοῦ μηδενός· ὃ ἑκατομμύρια καὶ ἥμισυ χιλιόμετρα τετραγωνικά! ὁποία κατάκτησις διὰ τὴν ἀνθρωπότητα!

Ὁ Κ. Βικεσνὲλ ὑπολογίζει εἰς πλέον τῶν 36 ἑκατομμυρίων ψυχῶν τὸν πληθυσμὸν τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, καὶ ἰδοὺ πῶς διαιρεῖ τὸν πληθυσμὸν τοῦτον.

« Αἱ ἐθνογραφικαὶ οἰκογένειαι συνταχθεῖσαι κατὰ τὴν σημαντικότητα αὐτῶν παρίστανται, λέγει, ὡς ἑξῆς· Α'. ἡ Τουρκικὴ οἰκογένεια καθ' ἑαυτὴν σχηματίζει πλέον τοῦ τρίτου τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ τῆς Αὐτοκρατορίας. Β'. ἡ Γραικολατινικὴ οἰκογένεια, συμπεριλαμβάνουσα καὶ τοὺς Μολδοβλάχους, τοὺς Ἀλβανοὺς καὶ τοὺς Γραικοὺς ἢ Ἕλληνας, ὀλίγον τι πλέον τοῦ πέμπτου. Γ'. ἡ Σημιτικὴ οἰκογένεια, περιλαμβάνουσα τοὺς Ἄραβας, τοὺς Σύρους καὶ τοὺς Χαλδαίους, μικρόν τι πλέον τοῦ ἕκτου, Δ'. ἡ Σλαβικὴ οἰκογένεια, περιλαμβάνουσα τοὺς Βουλγάρους, τοὺς Σέρβους, τοὺς Βοσνιακοὺς Ἑρτσεγοβίνιους, τοὺς Κροάτας, τοὺς Μοντενεγρίνους καὶ τοὺς Κοζάκους, ὀλίγον τι μεῖον τοῦ ἕκτου. Ε'. ἡ Ἀρμενικὴ οἰκογένεια, μικρόν τι πλεον τοῦ δεκάτου πέμπτου ΣΤ'. ἡ Περσικὴ οἰκογενεια, περιλαμβανουσα τοὺς Κούρδους, τοὺς Δρούσους κτλ., ὀλίγον τι πλέον τοῦ εἰκοστοῦ ὀγδόου. Ζ'. ἡ Ἰνδικὴ οἰκογένεια συγκειμενη ἐκ τῶν Ἀθιγγάνων (Γύφτων), μικρόν τι πλέον τοῦ ὀγδοηκοστοῦ ἑβδόμου. Ἡ Γεωργιανὴ οἰκογένεια, τύνθετος ἐκ τῶν Λαζῶν, ὀλίγον τι πλέον τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ δεκάτου ἕκτου. Ὅθεν ἡ Τουρκικὴ οἰκογένεια διατηρεῖ τὴν ὑπεροχὴν τοῦ ἀριθμοῦ ἐπὶ πασῶν τῶν ἄλλων.

« Ἡ γεωγραφικὴ διαίρεσις τῶν οἰκογενειῶν τούτων δύναται νὰ περιληφθῇ κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον. Α'. ἡ Τουρκικὴ οἰκογένεια, ἥτις σχηματίζει τὰ πέντε ὄγδοα τοῦ πλήθους εἰς τὰς Ἀσιατικὰς κτήσεις, ἀποτελεῖ ἧττον τοῦ ἑνὸς ἑβδόμου τῶν εὐρωπαϊκῶν κατοίκων. Ὁ ἀριθμὸς αὐτῆς ἐν ταῖς Ἀφρικαναῖς ἐπαρχίαις θεωρεῖται ὡς ἀσήμαντος· Β'. ἡ Γραικολατινικὴ οἰκογένεια σχεδὸν ὁλόκληρος, πλέον τῶν ἓξ ἑβδόμων, κατέχει τὴν εὐρωπαϊκὴν Τουρκίαν, ἥτις συνιστᾷ πλέον τῶν ἓξ δεκάτων πέμπτων, ἢ περιπου τὸ ἥμισυ τοῦ πλήθους· Γ'. ἡ Σημιτικὴ οἰκογένεια ἐν τῇ Ἀφρικῇ καὶ Ἀραβίᾳ· Δ'. ἡ Σλαβικὴ οἰκογένεια ὅλη, ἐξαιρουμένων τῶν Κοζάκων τοῦ Κιζέλ-Ἰρμάκ, κατοικεῖ τὴν Ῥωμανίαν (Ῥούμελην) καὶ ἀπαρτίζει τὰ ἓξ δέκατα πέμπτα τοῦ πληθυσμοῦ.

« Ἐν βραχυλογίᾳ, ἐὰν ἐξαιρέσῃ τις τὰς οἰκογενείας τὰς εὑρισκομένας ἐν μειονότητι εἰς τὰς διαφόρους κτήσεις τῆς Αὐτοκρατορίας, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, ὅτι ἡ Εὐρωπαϊκὴ Τουρκία κατοικεῖται κυρίως ὑπὸ τῆς Γραικολατινικῆς οἰκογενείας. — ἡ Ἀσιατικὴ Τουρκία, ὑπὸ τῆς ὀθωμανικῆς οἰκογενείας — ἡ Ἀφρικανὴ Τουρκία, ὑπὸ τῆς Σημιτικῆς. »

Ἐὰν δὲ ἀπὸ τῆς ἐθνικότητος μεταβῶμεν εἰς τὴν θρησκείαν, ἥτις ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἔχει τοσαύτην σπουδαιότητα, ὅσην καὶ ἡ ἐθνικότης, καὶ διαιρέσωμεν τοὺς λαοὺς, οὐχὶ πλέον κατὰ τὰ φυλάς, ἀλλὰ κατὰ τὰ λατρεύματα, εὑρίσκομεν ἐν τῷ Κ. Βικεσνὲλ τὰ ἀκόλουθα ἐξαγόμενα. Οἱ Μουσουλμάνοι, οἵτινες σχηματίζουσι τὰ τρία πέμπτα τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ τῆς ἐπικρατείας, δὲν ὑπολογίζονται μεταξὺ τῶν κατοίκων τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας, εἰ μὴ ὡς ἓν τέταρτον· μετροῦνται ὡς πλέον τῶν τριῶν τετάρτων τοῦ πλήθους τῆς Ἀσιατικῆς Τουρκίας, καὶ ἔχουσι σχεδὸν τὴν ὁλότητα τῆς Ἀφρικανῆς Τουρκίας. — Οἱ χριστιανοὶ συμπληροῦσι, χωρὶς εἰμὴ μικρὸν τι, τὸ ὑπόλοιπον τῆς ὅλης πληθύος τοῦ κράτους· ἐνύπερβολικῇ πλειονότητι εἰς τὴν Εὐρώπην, ὅπου ἐμφαίνονται κατὰ λόγον ἑπτὰ δεκάτων. ἢ μεῖόν τι τῶν τριῶν τετάρτων, δὲν ἀριθμοῦνται ἐν τοῖς λαοῖς τῆς Ἀσιατικῆς Τουρκίας εἰμὴ σχεδὸν ὡς ἓν πέμπτον, καὶ δὲν συντελοῦσιν εἰς τὴν πληθὺν τῶν Ἀφρικανῶν ἐπαρχιῶν εἰμὴ κλασματικήν τινα ποσότητα ἢ πολλοστημόριον. »

Αἱ πολιτειογραφικαὶ αὗται λεπτομέρειαι εἶναι περίεργοι, καὶ φέρουσιν εἰς πολλὰς σκέψεις. Ἰδοὺ, παραδείγματος χάριν, ἡ εὐρωπαϊκὴ Τουρκία πεπληθυσμένη κυρίως παρὰ τῶν δύο οἰκογενειῶν, τῆς Γραικολατινικῆς καὶ Σλαβικῆς, ἑπομένως παρὰ τῶν Χριστιανῶν· Ἡ Τουρκικὴ οἰκογένεια δὲν ἀποτελεῖ ἐν τῷ ἀριθμῷ τοῦ λαοῦ αὐτῆς, ταύτης παρὰ μεῖον ἑνὸς ἑβδόμου. Ἡ φυσικὴ αὕτη διανομὴ τῶν φυλῶν δὲ φαίνεται ἄρα νὰ δεικνύῃ τὸ μέλλον; Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ πιστεύσῃ τις, ὅτι πάντοτε ἡ μειονότης θέλει ἐξουσιάζει τὴν πλειονότητα; Ἐν τινι δικαιώματι δίδεται τὸ προνόμιον εἰς τὸ μόλις ἓν ἕβδομον νὰ κυβερνᾷ τὰ ἓξ ἕτερα ἕβδομα; Δύναται τάχα ἡ Εὐρωπαϊκὴ Τουρκία νὰ ἐξακολουθῇ μένουσα ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τοὺς Τούρκους, οἵτινες ἐν αὐτῇ εἶναι ἄφαντοι καὶ διεσπαρμένοι; Ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἔχουσιν οὗτοι τὰ τρία τέταρτα· ἂς μείνῃ, ἔστω, ἡ Ἀσία εἰς αὐτοὺς, ἂν καὶ τὰ παράλια τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ὦσιν ὅλα ἑλληνικὰ, καὶ ἡ ἀνακαίνισις ταύτης ἐχῇ γρείαν τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ Εὐρωπαϊκοῦ πνεύματος. Ἀλλ' ἐν Εὐρώπῃ, ἐν Ἠπείρῳ, ἐν Θεσσαλίᾳ, ἐν Μακεδονίᾳ, ἐν Θράκῃ, πῶς ν' ἀφεθῇ εἰς διαιωνισμὸν τὸ ἀλλόκοτον τοῦτο παράκουσμα τοῦ μικροῦ ἀριθμοῦ δεσπόζοντος τὸν μέγαν, τῶν ἔλαττον πεφωτισμένων καὶ τῶν ἔλαττον δραστηρίων κυβερνώντων τοὺς νοημονεστέρους καὶ φιλοπονωτέρους; Καὶ τί ποιητέον; θέλει εἰπεῖ τις. Μήπως κηρύττεις συνωμοσίαν κατὰ τῶν Τούρκων; Ζητῶ μόνον ὥστε ἡ Εὐρώπη νὰ μὴ μεταχειρίζηται τὴν δύναμιν αὐτῆς εἰς τὸ νὰ ἀντίκηται εἰς τὸν χρόνον καὶ τὴν γεωγραφίαν· χρόνον, ὅστις καθ' ἑκάστην αὐξάνει, ἀναπτύσσει καὶ πλουτίζει τὸν χριστιανικὸν λαὸν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας, εἰς τὸν χρόνον, ὅ τις καθ' ἑκάστην ἀποκαθιστᾷ τὸν λαὸν ἀκατάλληλον εἰς τὸν ζυγὸν τῶν Τούρκων· εἰς τὴν γεωγραφίαν, ἥτις ἄνευ τινὸς κακοῦ σκοποῦ ἄνευ συνωμοσίας, ἤθροισεν, ἢ μᾶλλον συνετήρησε τοὺς λαοὺς, ὅθι οὗτοι ὀφείλουσι νὰ εὑρίσκωνται, ὅθι ἐγεννήθησαν, ὅθι πρέπει νὰ ἐξουσιαζῶσιν, οἱ Τουρκοι ἐν τῇ Ἀσιᾳ, καὶ οἱ Χριστιανοὶ ἐν τῇ Εὐρώπῃ

Τῆς νέας Ἑλλάδος ὁ περίφημος ἀοιδὸς Ἀλέξανδρος ὁ Σοῦτσος, ἐν Ὀδησσῷ διατρίβων, ἐμελοποίησεν Ὠδὴν χαριεστάτην καὶ συγκινητικὴν, ὑπόθεσιν ἔχουσαν τὴν στέψιν τοῦ Αὐτοκράτιρος πασῶν τῶν Ρωσσιῶν Ἀλεξάνδρου Β'. Ταύτης ἀντίγραφον λαβόντες παρά τινος τῶν ἐκεῖ φίλων δημοσιεύομεν κατωτέρω.

Η ΣΤΕΨΙΣ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΠΑΣΩΝ ΤΩΝ ΡΩΣΣΙΩΝ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Β'.

Ὁ ναὸς τῆς Θεοτόκου ἔλαμπεν, ἐμυροβόλει,
Καὶ οἱ πύργοι τοῦ Κρεμλίνου ἔχαιρον ὑψόθεν ὅλοι·
Ὁ Ἀλέξανδρος τῶν Ῥώσσων εὐλογεῖτο Αὐτοκράτωρ,
Καὶ στερόμενος ἐράνη ἔνδακρυς ὁ φιλοπάτωρ.

Ἐκ τῆς ἀρετῆς αὐγάζων μᾶλλον ἢ ἐκ τῆς πορφύρας,
Ἀνεπάφου τηρηθείσης ἀπὸ τοῦ ἐχθροῦ τὰς χεῖρας,
Μετὰ τὴν ἱερουργίαν τῆς σεπτῆς Εὐχαριστίας
Ἐν πολλῇ πομπῇ ἐξῆλθε τῆς ἀρχαίας Ἐκκλησίας.

Καὶ πρὸς τὴν τοῦ Ἀρχαγγέλου, ὅπου μένει ἀπ' αἰώνων
Θεοφύλακτος ἡ κόνις τῶν ἐνδόξων του προγόνων,
Ἔμβαινεν ἐν μέσῳ Κόσμου τ' ἀμφιθέατρα πληροῦνται,
Καὶ κραυγαὶ ἐνθουσιώδεις μέχρι νεφελῶν ὑψοῦνται,

Εἶχε κύκλῳ τοὺς τρεῖς Δοῦκας, μεθ' ὧν ἄγρυπνος φυλάττει
Πρὸς τὰς τέσσαρας των ἄκρας τὰ χιλιετῆ του Κράτη·
Καὶ ἀπ' ἄρκτου εἰς ἑῴαν ἡ τῶν Ὀρθοδόξων ποίμνη
Ἐν βαθείᾳ κατανύξει αὐτὸν νύχετο καὶ ὕμνει.

Ἐνῷ δὲ καὶ τῆς Εὐρώπης, ἥτις ἔσεις χθὲς δόρυ,
Ἠκολούθουν αὐτὸν Πρέσβεις σήμερον βαϊφόροι,
Αἴφνης ἤκουσαν τὰ πλήθη κεραυνοὺς ἑπτὰ βροντῶσαν
Οὐρανοῦ φωνὴν πρὸς πάντας « Ἄνω βλέψατε » βοῶσαν.

Καὶ τὴν ὅρασίν των πάντες ἀπὸ πᾶν ὑψοῦντες μέρος,
Θρόνον εἶδον ἠρτημένον εἰς τὸ μέσον τοῦ αἰθέρος·
Ὁ καθήμενος ἐκράτει ἑπτὰ φλέγοντας ἀστέρας,
Ὑπερέχων εἰς τὸ φέγγος τὸν φωστῆρα τῆς ἡμέρας.

Ἑπτὰ ἕκαιον ἐμπρός του ἀδαμάντιναι λυχνίαι,
Βρονταὶ, λάμψεις κύκλωθέν του ἐξεχέοντο μυρίαι·
Καὶ τὰ Σεραφὶμ ἐκείνου καὶ τὰ Χερουβὶμ συγχρόνως
Ὀφθαλμοὺς ἀπειραρίθμους καὶ Χρυσᾷ πτερὰ ταῶνος.

Δωδεκάδες ἐκεῖ δύο περιέστανθο Ἁγίων
Μετὰ καταλεύκων ὅλων καὶ χιτώνων καὶ γενείων·
Οἱ δὲ Ἅγιοι τῶν Ῥώσσων Σέργιος καὶ Βλαδίμηρος,
Ἔπεμπον πρὸς τὸν Μονάρχην εὐλογίας τοῦ Σωτῆρος,

Ἤχησεν ἐξαίφνης σάλπιγξ, καὶ εἷς Ἄναξ ῥωμαλέος
Ὤρθη σοβαρὸς τὸ ἦθος καὶ τὸ σῶμα κολοσσαῖος·
Εἰς τὴν μίαν του παλάμην σπάθην ἔσφιγγε μεγάλην,
Τρίαιναν μικρὰν ἐκράτει ταυτοχρόνως εἰς τὴν ἄλλην·
Κ' ἔκραξεν « Ἀπόγονε μου! ἀρωγῇ τοῦ Ὑπερτάτου
» Νικητὴς εἰς τὴν Πουλτάβαν τοῦ Καρόλου δωδεκάτου,
» Τὴν με ὀγείον τῇ Ἄρκτου, τὴν μεγάλην καὶ πλουσίαν
» Βαλτικὴν διὰ τοῦ ξίφους ἤνοιξα πρὸς τὴν Ῥωσσίαν.
» Ἕνωσον εἰς ταύτην ὅλον
» Κραταιὸν ἀνεδεικνύων τῆς Ῥωσσίας μου τὸν στόλον ».

Ἤχησε δευτέρα σάλπιγξ· καὶ γυνή τις τὴν ἀέρα
Διατρέξατα κατέβη τοῦ φωτὸς φωτεινοτέρα.
Σταυρὸν εἶχε νικηφόρον εἰς τὸ τιμαλφὲς της στέμμα,
Ἡμισέληνον ἐπάτει βεβαμμένην εἰς τὸ αἷμα.
Κ' ἔκραξε, « Διτέγγονέ μου! σ' ἔδωκα τὴν Πολωνίαν
» Τὴν πολύσταχυν Φινλάνδαν, τὴν καλὴν Λιθουανίαν·
» Ἔδωκά σοι τοῦ μεγάλου Βλαδιμήρου τὴν Ταυρίδα
» Πύλην τῆς Ἀσίας πάσης καὶ τῆς Πίστεως κοιτίδα.
» Τὰς πλευρὰς ἀφεὶς τοῦ Αἵμου
» Τὴν Ἑλληνικὴν Ἀσίαν λάβε στάδιον πολέμου. »

Ἤχησε καὶ τρίτη σάλπιγξ· καὶ εἰς ἵππον λευκοχαίτην
Εἶδον Καίσαρα ὡραῖον, τῆς Εὐρώπης ὁροθέτην·
Ὅς τις ἐξελθὼν εἰς νίκην νικητὴς ἐπανεστράφη
Καὶ σωτὴρ τῶν ἡγεμόνων εἰς ἀψίδας ἐπεγράφη·
Κ' ἔκραξεν « Ὁμώνυμέ μου! σ' ἔδωκα τὴν Γεωργίαν,
» Τὴν χρυσόψαμμον Κουρλάνδαν, τὴν καλλίκολπον Βοθνίαν
» Τὸν σκηνώσαντα δὲ πέραν Ἄλπεων καὶ Πυρηναίων
» Σέσωστριν τὸν ζευγηλάτην ἔρριψα τῶν Βασιλέων·
» Ἀλλὰ Σὺ τοὺς ὁμοπίστους
» Ἀκοὺς μόνον εὐεργέτει, καὶ παραίτει ἀχαρίστους. »

Ἤχησε τετάρτη σάλπιγξ· καὶ εἰς ἵππον πυρὸν εἶδα
Γίγαντα τὴν παγχρυσόν του ἐπεκτείνοντα αἰγίδα,
Κατ' ἀνατολὰς ἐν πρώοις καὶ κατα δυσμὰς κατόπιν,
Καὶ στηρίξαντα τὴν Πίστιν εἰς Ἀσίαν καὶ Εὐρώπην·
Κ' ἔκραξεν, « Ὑιέ μου Χριστέ! Σ' ἔδωκα τὴν Ἀρμενίαν,
» Τὸν Παράδεισον τοῦ Κόσμου, τοῦ Ἀδὰμ τὴν κατοικίαν·
» Βάσιν Αὐτοκρατορίας μιᾶς ἔσεισα εἰς Ἕβρον.
» Καὶ εἰς Ἴστρον ἄλλην ἦρα, ὅτε κατὰ γῆς τὴν εὖρον.
» Ἀλλὰ θῦμα τῆς ἀπάτης
» Ἐγενόμην· Σὺ δὲ ὅπλον τὴν εἰρήνην ἀντιτάττεις. »

Ἄγγελος προσῆλθε τότε κλεῖδα φέρων τῆς ἀβύσσου,
Ὅπου ἔδεσε τὸν γαῦρον δράκοντα τῆς μαύρης νήσου·
Αὐτόν, ὅς τις διαπλέων μετὰ τάχους τὰς θαλάσσας,
Διὰ τῆς πνοῆς του μόνης ἔκαιε τὰς ὄχθας πάσας·
Κ' ἔκραξε, « Βουλὴ Ὑψίστου, Καῖσαρ δυνατέ, τὴν Δύσιν
» Ἐξοκείλασαν ἀφῆκεν εἰς αἱμάτων τόσων χῦσιν.
» Διὰ Σοῦ αὐτὴν τὴν μαύραν παύσει ἀνθρωποθυσίαν·
» Ἤδη εἰρήνη ἀρκοῦσαν λάμψιν εἰς Εὐρώπην καὶ Ἀσίαν.
» Τοῦ μεγάλου Σου προσώπου ἡ ῥομφαία στρεφομένη
» Πρὸς τὸν Ὕψιστον τῆς δόξης, καὶ φῶς τόσον δεχομένη,
» Ἄνωθεν τῶν Οὐραλίων
» Ἂς ἀστράπτῃ αὐτὴ φύλαξ καὶ προστάτις τῶν ὁρίων.

Εἶπε, καὶ πυρὸς σταγόνας ἔρρανεν εἰς τὸ Κρεμλῖνον,
Πτέρυγας ἀπὸ τὸ κτίσμα τοῦ Ἰβάνου ἀνατείνων.
Ὁ περίβολος τῶν Τσάρων ὅλος ἐφωταγωγήθη,
Καὶ πυρκαϊᾶς ἀρχαίας ὀπτασία περεστήθη
Ἄνω τῶν τετρακοσίων τῆς Γαλλίας τηλεβόλων,
Τ' ὄνομα τοῦ Βοναπάρτου ἔντυπον φερόντων ὅλων.
Καὶ ὡρὸς ἐκεῖ ἐφάνη ὁ φυγὼν ἐπὶ ἁμάξης,
Καὶ ἀφεὶς εἰς Βεριζίναν τὰς τῆς στρατιᾶς του τάξεις,
Ὡς εἰς σκάφος ἓν ὁ Ξέρξης διεσώθη τρόμου πλήρης,
Παραιτῶν εἰς Σκλαμῖνα τὰς χιλίας του τριήρεις.
Εἰς τὸ μέγιστον δὲ δράμα
Ἐκυρίευσε τοὺς πάντας ἔκπληξις καὶ φρίκη ἅμα.

Ἥλιε, εἰς τὴν εὐρεῖαν
Ταύτην Αὐτοκρατορίαν
Ἀνατέλλων τε καὶ δύων,
Χῦσον λάμψεις στιλπνοτέρας
Εἰς ἑκάτερον τὸ πέρας
Καὶ τῶν δύο σου σταδίων.
Καὶ ἀνάγγειλον τὸ κλέος
Τοῦ μεγάλου Βασιλέως
Πρὸς ὑμνοῦντας αὐτὸν τόσους
Πιστοὺς Ῥώσσους καθ' ἑκάστην
Ὦ; τὰ πετεινὰ τὸν Πλάστην
Εἰς φωνὰς μυριογλώσσους.

Γοργοὶ Τύρα, Βορυσθένη,
Οἵτινες ἀπηυδημένοι,
Ὦ; τοῦ δρόμου διαβάται,
Εἰς τοὺς κόλπους τοῦ Εὐξείνου
Πίπτετε . . . . τοῦ Κωνσταντίνου
Τὴν καθέδραν χαιρετᾶτε.
Καὶ πρὸς τόσους Ὀρθοδόξους
Πίνοντας χολὴν μετ' ὄξους,
Ἀναγγείλατε τὴν στέψιν
Τοῦ συμμάχου τῶν Ἑλλήνων,
Ὅστις γρηγορεῖ ἐκτείνων
Εἰς τὰς τύχας των τὴν σκέψιν.

Ἄνεμοι πτερυγοτόροι,
Ὅσοι τρέχοντες εἰς ὄρη
Καὶ δρυμῶνας μακροτάτους
Στερηθέντες πνοῆς πάσης
Πίπτετε εἰς τὰς ἐκτάσεις
Τοῦ ἀπείρου αὐτοῦ Κράτους,
Ἀναστῆτε . . . . ἀναστῆτε,
Καὶ αὐτὰ διαλαλεῖτε·
» Ἔχουσα τὸν πόλον Θρόνον
» Καὶ τὸν Οὐρανὸν αἰγίδα,
» Τοῦ Θεοῦ τὴν καταιγίδα
» Ἡ Ῥωσσία τρέφει μόνον.

Ἐξ ἰδιαιτέρας ἐκ Κρήτης ἀλληλογραφίας πληροφορούμεθα τὸ ἑξῆς ἐκεῖ σύμβημα, ὅπερ τὴν βαρβαρότητα τῶν Τούρκων ἀποδεικνύει καὶ τὸ ἀδύνατον τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Χάτι Χουμαγιοῦν.

Χανία τὴν 18 Ἰουνίου 1857

Πρό τινος νεάνις ὀθωμανὶς ὀνόματι Σαφιὲ ἐκ μητρὸς Χριστιανῆς φωτισθεῖσα ὑπ' αὐτῆς καὶ ἐννοήτασα τὸ σφαλερὸν τῆς θρησκείας ἣν μέχρι τοῦδε ἐλάτρευε ἐβαπτίσθη, ἡ δὲ Γουρκικὴ ἐξουσία μαθοῦσα τοῦτο συνελαβεν καὶ ἐφυλάκισεν αὐτὴν· εἰς μάτην δ' ἡ μήτηρ καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς προσεπάθουν νὰ τὴν ἀποφυλακίσωσι, ὁ Πασσᾶς διέμενεν ἄκαμπτος· τέλος, δὲν ἠξεύρω πῶς, κατώρθωσεν ἡ νέα διὰ τῆς μητρός της νὰ δραπετεύσῃ τὴν νύκτα τοῦ Σαβάτου πρὸς τὴν Κυριακὴν 8 ἱσταμένου.

Τοῦ φύλακος δώσαντος τὴν περὶ δραπετεύσεως αὐτῆς εἴδησιν τὸ πᾶν συνεταράχθη, ἀστυνομία χωροφυλακὴ στρατιῶται ἐτέθησαν εἰς ἀναζήτησιν αὐτῆς, καὶ ὅλοι φύρδην μίγδην ἔτρεξαν πρὸς τὴν ἐκκλησίαν, ἣν ὡς καὶ τὴν παρακειμένην ἐπισκοπικὴν οἰκίαν περιεκύκλωσαν καὶ καθ' ὅλην τὴν νύκτα ἐπολιόρκουν· τὸ δὲ πρωὶ τῆς Κυριακῆς ἀφοῦ ἠρεύνησαν πάσας τας περὶ τὴν ἐκκλησίαν οἰκίας καὶ τὸ νοσοκομεῖον, εἰσῆλθον παραβιάσαντες τὰς θύρας εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ πανταχοῦ ἐν αὐτῇ ἠρεύνησαν. Οἱ ἀσεβεῖς τὸ ἱερὸν αὐτῆς ἐβεβήλωσαν καὶ μέχρι τῶν ἱερῶν σκευῶν ἔφθασαν ἐρευνῶντες· ἀπελπισθέντες δ' ὡς ἐκ τοῦ ματαίου τῆς ἐρεύνης αὐτῶν ἔθραυσαν τὰ ντουλάπια, διέρρηξαν τὰς ἀποθήκας τῆς ἐκκλησίας, καὶ διὰ νὰ μὴ λαμβάνωσι τὸν κόπον νὰ βλέπωσιν ἐντος τῶν ἐν ταῖς ἀποθήκαις πίθων τοῦ ἐλαίου, κατέθραυον αὐτούς, ἐν γένει δ' εἰπεῖν, τὰ πάντα κατερήμουν χωρὶς οὐδεὶς νὰ τολμήσῃ νὰ ἀντείπῃ αὐτοῖς.

Τέλος ἁπάσης τῆς ἀκριβεστάτης ταύτης ἐρεύνης ματαίας ἀποβάσης, ἀπῆλθον πολλὰ τὴν ἐκκλησίαν ζημιώσαντες, ἀφέντες φυλακὴν εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ εἰς τὰ περίξ, ἣν μετὰ δύο ἡμέρας ἐσήκωσαν συνεργεία τοῦ Ἄγγλου Προξένου.

Ἀλ' ἡ ὀργὴ τοῦ Βελῆ Πασσᾶ εἶναι φοβερὰ εἰσέτι, ζητεῖ τὴν Σαφιὲ, Κατερίνην ἐπονομασθεῖσαν, ἐπιμόνως ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς καὶ Δεσπότην καὶ ἐφορίαν, καθεκάστην συγκροτεῖ συμβούλια, ἐκδίδει διαταγάς, ἀπειλεῖ μαστιγώσεις, προγραφάς, ὁ δὲ Δεσπότης δειλὸς φυσει, μένει ἄφωνος κινῶν μόνον τοὺς ὤμους του καὶ φεύγων τὴν ὀργὴν τοῦ ἀνθρώπου ὃν μετα τῶν ἄλλων ὑπεστήριξε ὅπως λάβει τὴν ἀρχὴν δι' ἧς ὅλους ἤδη κτυπᾷ ἀγνωμονῶν.

Ἀπαζόμενός σε μένω.
ὁ σὸς.

Υ. Γ. Ταύτην τὴν στιγμὴν ἐλθὼν φίλος μου μὲ βεβαιοῖ, ὡς καὶ τὸ κοινὸν τῶν Χανίων εἶναι βεβαιωμένον, ὅτι Κ. Ἀλεξάκης σύμβουλος, ὡς προδότης παλαιὸς τῆς πατρίδος του, ἐπρόδοσε καὶ τὴν θρησκείαν του. Διότι αὐτὸς εἶπεν εἰς τὸν Βελῆ Πασσᾶ ὅτι ἡ Σαφιὲ κατέφυγεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ διὰ τοῦτο οὗτος ἐπιμόνως ἀπαιτεῖ αὐτήν· ὁ δυστυχὴς κανδυλανάπτης ἐτέθη εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ καθ' ἑκάστην βασανίζουσιν αὐτὸν ὅπως εἴπει ὅτι κατέφυγεν ἡ φυγὰς εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τούς βαπτίσαντας αὐτοὺς καὶ συνεργήσαντας εἰς τὴν δραπέτευσιν ὁμολογήσει, ἀλλ' ὁ ἄγνοῶν οὐ δύναται εἰπεῖν τι

Καὶ εἰς ὅλα τὰ πλοῖα τὰ ἐν τῷ λιμένι ἔγεινε αὐστηρὰ ἔρευνα· μόνον ὁ πλοίαρχος τῆς ἡμιολίας Ἀθηνᾶς ἀνηκούσης εἰς κατάστημα ἐγνωσμένον, ἐτόλμησε ν' ἀντισταθῇ καὶ δὲν ἐδέχθη τὴν Γουρκικὴν ἀρχὴν ἐν τῷ πλοίῳ του, εἰμὴ ὅτε ἦλθεν ὁ ὑποπρόξενος αὐτοῦ, ἡ διαγωγὴ αὕτη τοῦ πλοιάρχου εἶναι ἀξία ἐπαίνου.

Ἐπιφυλάττομαι δὲ δι' ἄλλης ἐπιστολῆς νὰ σᾶς γράψω μετὰ λεπτομερείας τὰ καθέκαστα ταύτης τῆς ὑποθέσεως, ὅπως γείνει γνωστὸν εἰς τὸν Εὐρωπαϊκὸν κόσμον, ὁποῖον βάρβαρον ἔθνος ὑποστηρίζει.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΜΑΣΣΑΛΙΑ 16η Κατὰ τὰς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἰδήσεις μέχρι τῆς 7ης ἱτταμένου, τὰς κομισθείσας διὰ τοῦ ἀτμοκινήτου « ὁ Νεῖλος » αἱ μεταξὺ τοῦ Κυρίου Τουβνὲλ καὶ τοῦ Ῥεσσὶτ Πασᾶ σχέσεις εἶναι ἀξιόλογοι. Προσέτι καὶ ὁ Βεζύρης εἶναι λίαν δημοτικός. Συνδιαλλακτική τις ἐπιστολὴ γραφεῖσα ὑπὸ τοῦ Φεραὶδ Πασᾶ πρὸς τὸν Κύριον Ῥοσσιὲλ Αὐστριακὸν Πρόξενον εἰς Ῥουτσούκιον συνελήφθη. Οἱ Κιρκάσιοι ἐπασχολοῦνται εἰς τὴν συγγραφὴν ὑπομνήματος ἀπευθυνομένου πρὸς τὰς Δυνάμεις, ὅπερ θέλει καθυποβληθῆ εἰς τὴν σύνοδον τῶν Παρισίων. Ὁ Τυπος τῆς Ἀνατολῆς περιέχει ὁδηγίας ἐκ Βρούσης, αἵτινες ἀναγγέλουσιν ὅτι τὸ πρωϊὸν τῆς μετάξης θέλει εἶσθαι πολὺ κατώτερον, ὀλιγώτερον του προσδοκωμένου· καθότι αἱ συκαμινέαι προσεβλήθησαν ὑπὸ νότου ὁμοίας τινος μὲ τὸν μύκητα. Ἐπιστολαὶ ἐξ Ἀθηνῶν τῆς 6ης βεβαιοῦσιν ὅτι ἡ περιοδεία τῆς Βασιλίσσης τῆς Ἑλλάδος εἰς Γερμανίαν ἀπεφασίσθη.

Ἐπιβεβαιοῦσι προσέτι, εἰ καὶ μὴ ἀναφέρουσαί τινα ἐπισημότητα, ὅτι ἡ Γαλλικὴ ἐπιτροπὴ ἐπεφορτίσθη νὰ ἐξετάσῃ τὰς ἀξιώσεις τῆς Γαλλίας ἐπὶ τῆς Νήσου Καρράκ. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὑποστηρίζει Γαλλικὴν ἑταιρίαν, ἥτις προτείνει νὰ ἐργασθῇ εἰς τὰ ἐν Παρῳ Λατομεῖα τοῦ Μαρμάρου.

ΒΕΡΝΗ 16η — Οἱ βασιλόφρονες πρόσφυγες πάσης τάξεως, ὠφελούμενοι τοῦ διατάγματος τοῦ Μεγάλου Συμβουλίου ἐπιστρέφουσι πολυάριθμοι εἰς Νουσχιατέλ.

ΒΕΡΝΗ 17η Τὸ ὁμοσπονδικὸν Συμβούλιον, ἀφοῦ ἔλαβε τὴν εἴδησιν τῆς ἐγκρίσεως τῆς συνθήκης, ἀπεύθυνε πάραυτα διαταγὴν εἰς Νουσχιατὲλ ὅπως πραγματοποιήσῃ τὴν συμφωνηθεῖσαν ἀμνηστίαν.

ΜΑΣΣΑΛΙΑ 21η — Ὁ σκοπὸς τῆς εἰς Σμύρνην ἐκδρομῆς τοῦ Σαὶδ Πασσᾶ, ἀντιβασιλέως τῆς Αἰγύπτου ἦτον ἁπλῶς ἵνα ἴδῃ τὸν Σουλτάνον, ἀλλὰ πληροφορηθεὶς κατὰ τὴν ἐκεῖ ἄφιξίν του, ὅτι ἡ αὐτοῦ Μεγαλειότης ἀπέβαλε τὴν ἰδέαν τῆς περιοδείας του ὁ Σαὶδ Πασσᾶς ἐπέστρεψεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν διὰ Χανίων· Ἡ ἐπιτροπὴ ἥτις ἐσχηματίσθη ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἵνα διορθώσῃ τὰς σκηνάς, αἵτινες ἔλαβον χώραν εἰς τὴν συνοικησίαν τῶν Φράγκων, εὑρίσκει μεγάλην δυσκολίαν νὰ συμβιβάσῃ τὰ καθήκοντα τῆς Ἀστυνομίας μὲ τοὺς ἐνυπάρχοντας κανονισμούς· ἔγεινεν ὅμως ὑπόφασις τοῦ νὰ δώσωσι πέρας εἰς τοιαύτας ἀταξίας. Τὸ σχέδιον τοῦ νὰ συστηθῇ σιδηρόδρομος ἐκ Σμύρνης μέχρι Ἀϊδινίου, ὁσημέραι ἀποκτᾷ ὀπαδούς.

ΒΕΡΟΛΙΟΝ 21η — Ἡ Ἐφημερὶς τοῦ Σπένερ ἀναγγέλλει, ὅτι τὸ ἀτμοκίνητον Θὲρν, ὅπερ ἀνήκεν εἰς τὴν ναυτικὴν ἑταιρίαν τοῦ Βιστούλα, ἐπυρπολήθη τὴν 17ην πλησιον τοῦ Βίζογροδ. Ἅπαντες δὲ οἱ ἐν αὐτῷ ἄνθρωποι εἴτε ἐφονεύθησαν εἴτε ἐπληγώθησαν.

ΜΑΣΣΑΛΙΑ 18η Ἀλγερία 15η — Ὁ στρατὸς εἶναι εἰσέτι εἰς τὴν Ἐπαρχίαν τοῦ Βενὶ Ῥατεν.

Ἡ ὁδὸς τοῦ Τιζι - Ὀζοῦ ἐντελῶς ἐπεραιώθη. Τριάκοντα ἀρτησιανὰ φρέατα ἀνωρύχθησαν, τὸ δὲ τοῦ Κεγγὸ χορηγεῖ 20 λίτρας ὕδατος τὸ λεπτόν.

ΤΕΡΓΕΣΤΗ 19η Εἰδήσεις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως φθάνουσι μέχρι τῆς 11. Ὁ ἀξιῶν τὴν Ἡγεμονίαν τοῦ Μαυροβουνίου, ὅστις ἔζη ἐξόριστος εἰς Τουρκίαν, ἐδολοφονήθη. Ὁ Ἀντιβασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου ἔφθασεν εἰς Σμύρνην. Ἐπιστολαὶ ἐκ Τεραράνης ἀναγγέλλουσι τὴν ὑπὸ τοῦ Σαχ ἐπίσημον ὑποδεξίωσιν στρατηγοῦ Βριαντέσκη, ἀπεσταλμένου τῆς Ῥωσσίας.

ΒΙΕΝΝΗ 19η Ὁ Αὐστριακὸς ἀνταποκριτὴς διαψεύδει τὴν γενομένην ὑπὸ τοῦ Γαλλικοῦ Μηνύτορος ἔκθεσιν εἰς τὴν ἐξ Ἰασίου ἐπιστολὴν τῆς 19ης. Κατὰ τὴν ἐφημερίδα τῆς Αὐστρίας, ἡ μεγάλη πλειονοψηφία τοῦ λαοῦ τῆς Μολδαβίας εἶναι κατὰ τῶν περὶ ἑνώσεως τάσεων, καὶ βεβαιοῖ ὅτι ἡ συνετὴ καὶ ἀμερόληπτος διαγωγὴ τοῦ Βογορίδου εἶναι γενικῶς ἀνεκτή.

ΜΑΔΡΙΤΗ 18η Ὁ διορισμὸς τοῦ Δουκὸς τοῦ Ῥιβᾶς εἰς τὴν ἐν Παρισίοις Πρεσβείαν λέγεται ὡς ἐπίσημος. Διάφοροι ἄλλα τροποποιήσεις ἐγένοντο εἰς τὸν περὶ τύπου Νόμον.

ΒΕΡΝΗ 19η — Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Νουσχιατὲλ ἐδημοσίευσεν εἰδοποίησιν, ἐκθέτουσαν ὅτι 66 ἄτομα περιπλακέντα εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Σεπτεμβρίου, συγχωροῦνται νὰ ἐπανέλθωσιν εἰ τὴν πατρίδα των καὶ νὰ συμμετάσχωσι τῶν δημοσιων πραγμάτων,

ΜΑΣΣΑΛΙΑ 22 — Αἱ εἰδήσεις ἐξ Αἰγύπτου μέχρι τῆς 13ης βεβαιοῦσιν ὅτι ἡ συγκομιδὴ θέλει εἶσθαι καθ' ὑπερβολὴν ἄφθονος. Ἐν Περσίᾳ ὁ πρωθυπουργὸς τοῦ Σὰχ ἠθέλησε νὰ καρατομήσῃ τὸν γυναικάδελφον τῆς αὐτοῦ Μεγαλειότητος, ὑποπτευθέντα ὅτι διετήρησεν ἀλληλογραφίας μετὰ τῶν Ἄγγλων διαρκοῦντος τοῦ πολέμου. Ἡ Γαλλικὴ Πρεσβεία ἐπετυχε τὴν μεταλλαγὴν τῆς ποινῆς ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι τοιαύτη καταδικη ἤθελεν παραβιάσει τὴν ἐσχάτως ἐγκριθεῖσαν συνθήκην.

ΜΑΣΣΑΛΙΑ 22 Τὸ ἀτμοκίνητονΒλιδᾶ ἐναυάγησεν εἰς τὸ στόμιον τοῦ Ἕβρου, οἱ δὲ ἐπιβάται ἐσώθησαν.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἡσυχία καὶ ἀσφάλεια ἐπικρατεῖ πανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος. Καὶ εἰς αὐτὰ τὰ μεθόρια, ὅπου συνήθως ἐμφωλεύουσιν οἱ λῃσταί, πρόχειρον ἔχοντες καταφύγιον τὴν παρακειμένην Ὀθωμανικὴν Ἐπικράτειαν, ἄκρα ἐπικρατεῖ ἡσυχία καὶ ἀσφάλεια, ὡς βεβαιοῖ ὁ Φάρος τῆς Ὀθρυος.

— Γράφουσιν ἐξ Ἀθηνῶν, ὅτι οὐδὲν ὑπάρχει λόγου ἄξιον νέον ἐν τῇ Πρωτευούσῃ. Μετὰ τὴν διάλυσιν τῶν Βουλῶν οἱ μὲν ἄλλοι Βουλευταὶ λαβόντες τὸ ἀδίκως καὶ παραλόγως χορηγηθὲν αὐτοῖς σιτηρέσιον, ἀπῆλθον εἰς τὰ ἴδια· μόνον δὲ τὸ γενναῖον τῆς γενναίας Ὕδρας τέκνον, ὁ Βουλευτὴς αὐτῆς Δοκὸς, δὲν ἐδέχθη προσφερθὲν τὸ σιτηρέσιον τοῦτο.

— Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἀφίχθη ἐνταῦθα ἐξ Ἀθηνῶν ὁ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δ. Ἐκπαιδεύσεως Γενικὸς Γραμματεὺς Κύριος Δ. Μαυροκορδάτος, ἀπεσταλμένος εἰς ἐπεσκεψιν τῶν ἐνταῦθα Ἐκπαιδευτηρίων, ἅτινα καὶ ἐπισκέφθη ἅπαντα, ἀπὸ τοῦ Β. Γυμνασίου ἀρξάμενος, ἐν ᾧ καὶ διέτριψεν ἱκανὰς ὥρας, ὡς ἐξεταζομένων ἤδη τῶν μαθητῶν, καὶ προσεκάλεσεν εἰς ἐξέτασιν διαφόρων τάξεων μαθητὰς, ὅπως γνωρίσῃ καὶ ἐκτιμήσῃ τὴν πρόοδον αὐτῶν. Οὐδεμία ἀμφιβολία, ὅτι ὁ Κύριος Μαυροκορδάτος εὗρεν ἐν ἀρίστῃ καταστάσει τό τε Β. Γυμνάσιον καὶ τὰ λοιπὰ τῆς *Ἑρμουπόλεως Ἐκπαιδευτήρια. Εὐχαρίστως* δὲ εἶδον οἵ τε Κ*αθηγηταὶ καὶ Διδάσκαλοι καὶ πάντες* οἱ πολῖται πρῶτον ἤδη ἐφαρμοζομένην τὴν περὶ Ἐποπτῶν διάταξιν τοῦ περὶ Γυμνασίων καὶ Σχολείων Β. Διατάγματος. Ὁ Κύριος Χριστόπουλος καὶ τῆς ὠφελίμου ταύτης διατάξεως τὴν ἐκτέλεσιν οὐ παρεῖδεν· ἀλλ' ἔνθεν μὲν ἀποστείλας τὸν Κύριον Μαυροκορδάτον, ἔνθεν δὲ τὸν Κύριον Σκαρλάτον Βυζάντιον, καὶ αὐτὸς παραμείνας ὡς ἐπόπτης τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐκπαιδευτηρίων, ἔδωκεν εἰς τοὺς Κυρίους Καθηγητὰς καὶ Διδασκάλους νὰ ἐννοήσωσιν, ὅτι φροντίζων *ἀφ' ἑνὸς περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν κατὰ* τὸν περὶ Σχολείων Νόμον, ἐπιθυμεῖ ἀφ' ἑτέρου νὰ γνωρίζῃ κατ' αὐτὸν τοῦτον τὸν Νόμον, μέχρι τίνος ἐξεπλήρωσαν τὰ ἱερὰ αὐτῶν καθήκοντα. Καὶ βεβαίως ἡ ἐκτέλεσις αὕτη τῆς περὶ Ἐποπτῶν διατάξε*ως τοῦ Νόμου εἶναι λίαν* εὐχάριστος εἰς πάντας τοὺς διδάσκοντας, ὡς γινομένων γνωστῶν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς διδασκαλίας αὐτῶν. Ἔπειτα τίς δὲν ἤθελεν ἰδεῖν μετὰ χαρᾶς ἐποπτεύοντα τὰ ἔργα αὐτοῦ τὸν Δ. Μαυροκορδάτον καὶ τὸν Σ. Βυζάντιον, ἄνδρας ἱκανοὺς νὰ ἐκτιμήσωσι τὰ ἔργα ἑκάστου τῶν διδασκόντων κατὰ τὴν ἀληθῆ αὐτῶν ἀξίαν; Πολλοὺς καὶ καλοὺς ἔχομεν ἐν τῇ Ἑλλάδι Νόμους· κατὰ δυστυχίαν ὅμως ἀποκνοῦμεν πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν, οὐδόλως ἀναμιμνησκόμενοι τὸ σοφὸν τοῦ Δημοσθένους ἀξίωμα « ὅτι ψήφισμα οὐδενὸς ἄξιόν ἐστιν, ἂν μὴ προσγένηται τὸ ποιεῖν ἐθέλειν τὰ δόξαντα προθύμως. » Εἴκοσι σωστὰ ἔτη ἔχομεν Νόμον περὶ Σχολείων καὶ Γυμνασίων, καὶ πρῶτον ἤδη βλέπομεν ἐφαρμοζόμενον αὐτὸν ὑπὸ τοῦ Κυρίου Χριστοπούλου. Δικαίως λοιπὸν ἐπαινοῦμεν τὸν ἄνδρα καὶ διὰ τοῦτο, εὐχόμενοι νὰ διατελῇ παρέχων τοιαύτας ἐπαίνων ἀφορμὰς πρὸς τιμὴν αὐτοῦ καὶ ὄφελος τῆς πατρίδος.

— Μετ' ἀγανακτήσεως ἠκούσθη καὶ ἐνταῦθα τὸ ἄνανδρον τόλμημα τοῦ δοκίμου στρατιωτικοῦ φαρμακροποιοῦ Κ. Μπαρούχου κατὰ τοῦ ἀξιοτίμου συμπολίτου ἡμῶν Κυρίου Δ. Βρατσάνου· τοιαύτη ἄνανδρος χρῆσις τοῦ στρατιωτικου ξίφους κατὰ πολίτου ἀόπλου μεγάλως προσβάλλει τοὺς γενναίους καὶ φιλοτίμους ἀξιωματικοὺς τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, οἵτινες διὰ τοῦτο καὶ ἀπεδοκίμασαν τήν τε πρᾶξιν καὶ τὸν πράξαντα. Ὁ ἄνανδρος τολμητίας κρατηθεὶς ὑποβληθήσεται εἰς στρατιωτικὴν δίκην, καὶ δὲν ἀμφιβαλλομεν, ὅτι διὰ τῆς τιμωρίας αὐτοῦ θέλει ἱκανοποιηθῆ ὅ τε παθὼν καὶ ἡ προσβληθεῖσα ἱερὰ τιμὴ τοῦ στρατιωτικοῦ ξίφους.

— Ἡ παράδοξος τῶν βροχῶν ἐξακολούθησις ἐπέφερε ζημίας εἴς τινα μέρη, καὶ μάλιστα εἰς τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα. Ἰδοὺ τὶ περὶ τούτου ἀναγινώσκομεν ἐν τῷ Φάρῳ τῆς Ὀθρυος τῆς 15 Ἰουνίου.

« Ἡ μέχρι τινος δικαία χαρὰ τῶν κτηματιῶν, γεωργῶν καὶ ἐν γένει παντὸς πολίτου, διὰ τὴν φαινομένην ἐφετεινὴν εὐφορίαν μετεβλήθη κάτ' αὐτὰς εἰς λύπην, καὶ ἀθυμίαν! διότι ἡ ἔκτακτος καὶ ὅλως ἀσυνήθης πολυομβρία καὶ αἱ χάλαζαι ἐπαπειλοῦσι νὰ καταστρέψωσιν οὐχὶ μόνον τοὺς πρωΐμους καρποὺς, οἷον σῖτον κριθὴν κλπ. ἀλλὰ καὶ πολλοὺς ὀψίμους, οἷον τὰ καπνὰ, τὰς ἀμπέλους καὶ πολλὰ ἄλλα. Εὑρισκόμεθα εἰς τὰ μέσα τοῦ μηνὸς Ἰουνίου, καὶ ὅμως οὐδεμαὶ παρῆλθε ἡμέρα ἀπὸ τὰς 20 Μαΐου χωρὶς βροχῶν ἀστραπῶν χαλάζης κλπ. ὥστε οἱ δημητριακοὶ καρποὶ κινδυνεύουσι νὰ καταστραφῶσιν εἰς τοὺς ἀγροὺς ἀθέριστοι, τῶν δὲ καπνῶν οἱ μὲν κατεσράφησαν ἀπό τινα ἀσθένειαν, μπαστίραν ἀπὸ τοὺς καλλιεργητὰς καλουμένην, οἱ δὲ ἀπὸ τὰς χαλάζας. Ἑκατὸν χρόνων γέροντες δὲν ἐνθυμοῦνται νὰ συνέβῃ ποτὲ τοιαύτη μετεωρολογικὴ ἀνωμαλία. Ὁ Θεὸς νὰ λυπηθῇ τὸ πλάσμα του!

— Τὴν 12ην τοῦ τρέχοντος περὶ τὴν 4ην ὥραν Μ. Μ. τρομερὸς λαίλαψ μετὰ ἀστραπῶν καὶ βροντῶν, καὶ ἀνηκούστου χαλάζης, τῆς ὁποίας τὸ μέγεθος ἦν ὡς ὠὰ τῆς ὄρνιθος, ὡς μᾶς ἐπληροφόρησεν ὁ σωθεὶς πλοίαρχος, ἐβύθισε τὸ πλοιάριον τοῦ Ἰωάννου Καραουλάνη, ἐκ τῆς Ἄνδρου εἰς τὸ παράλιον τῆς Γλύφας ἐρχόμενον ἀπὸ τοὺς Ὠρεοὺς τῆς Εὐβοίας. Ἐντὸς τοῦ εἰρημένου πλοιαρίου ἦταν ἐκτὸς τοῦ πλοιάρχου καὶ δύο ναῦται συγγενεῖς αὐτοῦ καὶ συμμέτοχοι εἰς τὸ πλοῖον, καὶ 9 ἐπιβάται, ἐξ ὧν πέντε ἦταν ἄνδρες καὶ τέσσαρες γυναῖκες, ἅπαντες οἱ ἀνωτέρω ἐπνίγησαν ἐκτὸς τοῦ πλοιάρχου Ἰωάννου Καρκουλάνη, ὅστις ἐπὶ δύο ὥρας ἐπάλαιε μὲ τὰ κύματα κολυμβῶν, καὶ ἐπὶ τέλους ἐσώθη ἀπὸ τὸ πλήρωμα ἑτέρου πλοίου, τὸ ὁποῖον κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἔφθασεν εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα. Ὁ δυστυχὴς πλοίαρχος εἶναι ἄξιος ἐλέους, καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐπικαλούμεθα τὴν φιλανθρωπίαν τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν, ὅπως συνδράμωσιν αὐτὸν κατὰ δύναμιν.

— Ἡ τιμὴ τοῦ σίτου ἀντὶ νὰ ἐλαττωθῇ αὐξάνει ἕνεκα τοῦ μεγάλου κινδύνου, τὸν ὁποῖον τρέχουσιν οἱ νέοι καρποὶ, τοὺς ὁποίους βλέπομεν εἰς τοὺς ἀγροὺς χωρὶς νὰ δυνηθῶμεν νὰ ὠφεληθῶμεν ἀπὸ αὐτούς. (Φάρος τῆς Ὀθρυος.)

— Ἐνῷ τὸ φύλλον ἡμῶν εὑρίσκετο ὑπὸ τὰ πιεστήρια, ἐλάβομεν τὴν εἴδησιν, ὅτι ὁ πλοίαρχος τῆς Β. Γολέττας ἡ Μυκάλη Κύριος Ν. Μπουρέκας, βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ Ἐνωματάρχου τῆς Μοίρας τῶν Κυκλάδων Ἀποστόλου Κωνσταντίνου, συνέλαβον ἐν Ἀμοργῷ τοὺς λῃστοπειρατὰς Κωνσταντῖνον Γαβαλᾶν καὶ Κωνσταντῖνον Σιγάλαν, ἐξ ὧν ὁ μὲν εἶχε καταδικασθῆ εἰς θάνατον, κατ' ἐρήμην δικασθεὶς ὡς φυ*γόδικος, ὁ δὲ εἰς δεσμὰ διὰ βίου, καὶ εἶχε δραπετεύ*σειν *ἀπο τὰς ἐν Χαλκίδι φυλακάς. Ἀναγγέλλοντες* ὡς βεβαίαν τὴν σύλληψιν τῶν εἰρημένων κακουργων, ἐλπίζομεν, ὅτι αἱ ἀρμόδιαι Ἀρχαὶ θέλουσιν ἐκφράσει τὸν προσήκοντα ἔπαινον εἰς τοὺς μνησθέντας γενναίους ἀξιωματικοὺς καὶ τοὺς ὑπ' αὐτοὺς ναύτας καὶ χωροφύλακας, οἵτινες μετὰ προθυμίας καὶ γενναιότητος συνετέλεσαν εἰς τὴν σύλληψιν τῶν κακούργων.

Ἀξιότιμε Κύριε Συντάκτα τῆς ἐφημερίδος
ὁ Ἀστὴρ τῶν Κυκλάδων!

Γνωρίζων ἐκ πολυχρονίου πείρας τὰ ὑπὲρ τῶν καλῶν πράξεων αἰσθήματα ὑμῶν, διευθύνω ὑμῖν τὴν παροῦσαν· ὡς δὲ προτιθέμενος νὰ καταδηλώσω πράξεις καὶ ἐνεργείας τὰ μάλιστα ὠφελίμους καὶ πολὺν περιποιούσας τιμὴν εἴς τε τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Σ. ἡμῶν Ἄνακτος καὶ εἰς τὸ Ἔθνος μας, πιστεύω ὅτι θέλετε τὴν δημοσιεύσει διὰ τῆς ἀμερολήπτου ἐφημερίδος σας πρὸς γνῶσιν ἁπάντων.

Πρὸ μικροῦ μετέβην χάριν ἰδιαιτέρων μου συμφερόντων εἰς τὴν Νεάπολιν τῆς Ἰταλίας, ὅπου μὴ εὑρὼν Πρόξενον ἵνα προστατεύῃ τὰ ἐκεῖ Ἑλληνικὰ συμφέροντα ἐλυπήθην· ἐκ τούτου δὲ λαβὼν ἀφορμὴν ἠρώτησα τινὰς ὁμογενεῖς, οἵτινες μοι ἀπήντησαν, ὅτι πρὸ πολλῶν χρόνων ἦτο ἐκεῖ Πρόξενος ὁ Κ. Φραγκίσκος Κωστελλένος, ὅστις ἂν καὶ Ἰταλὸς τὸ γένος ἐδείκνυεν ὅμως φιλελληνικώτατα αἰσθήματα, καὶ ἐπροστάτευε τὰ Ἑλληνικὰ συμφέροντα μετὰ πολλοῦ ζήλου καὶ ἀφιλοκερδείας, ἐξ ὧν καὶ ἐπισύρας ὑπὲρ αὐτοῦ τὴν προσοχὴν καὶ τὸν ἔπαινον τῆς Β. Κυβερνήσεως, ἠξιώθη καὶ παρὰ τοῦ Σ. ἡμῶν ἄνακτος τοῦ Β. παρασήμου, καὶ ὅτι, ὡς μὴ ὤφελε, διὰ λόγους ἀγνώστους παυθεὶς ἀντικατέστη ὑπό τινος Λαύκου ἐπονομαζομένου, τοῦ ὁποίου ἡ διάρκεια ἐστάθη μικρὰ, παυθέντος καὶ τούτου πρὸ ὀλίγου. Ἅπαντες δὲ οἱ ἐκεῖ ὁμογενεῖς καὶ φιλέλληνες ηὔχοντο ἐγκαρδίως τὴν ἐγκατάστασιν καὶ πάλιν τοῦ ῥηθέντος Κωστελένου· αἱ εὐχαὶ αὗται διβιβασθεῖσαι εἰς τὴν Β. Κυβέρνησιν ἐπέφεραν τὰ ἀποτελέσματά των· διότι μόλις παρῆλθον ἡμέραι τινες, καὶ ὁ διορισμός του ἔφθασεν. Ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον πείθει πάντα ἄνθρωπον, ὅτι ἡ Β. Κυβέρνησις ὁδηγεῖται εἰς τὰς πράξεις της ὑπὸ τὴν βαθεῖαν σύνεσιν καὶ δικαιοσύνην εἶναι ὅτι, ἀντὶ ἁπλοῦ Προξένου, ὡς ἦτο πρότερον, ἤδη τὸν προυβίβασεν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Γενικοῦ Προξένου, πρᾶξις ἐπιδεικνύουσα πληρέστατα τὸ σέβας, ὅπερ διατηρεῖ ἡ Β. Κυβέρνησις εἰς τὰ μετ' εἰλικρινείας καὶ τιμιότητος ἀποκτηθέντα δικαιώματα.

Ἐν τούτοις ἅμα γνωρισθέντος τοῦ διορισμοῦ τοῦ ῥηθέντος Κ. Κωστελλένου, ἐν γένει συνεκινήθησαν Ἕλληνες τε καὶ φιλέλληνες· καὶ ἅπαντες ἐξέπεμπον εὐχὰς ὑπὲρ τοῦ Σ. ἡμῶν Ἄνακτος καὶ τῆς Β. αὐτοῦ Κυβερνήσεως.

Τοιαῦται πράξεις τιμῶσαι τὴν ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς Ἑλλάδος προνοοῦσαν Β. Κυβέρνησιν, ἧς εὐτυχῶς προΐσταται ὁ ἱστορικὸς Κ. Δημ. Βούλγαρης, εἶναι δίκαιον νὰ παραδίδωνται εἰς τὴν δημοσιότητα, πρὸς ἱκανοποίησιν καὶ τῆς Ἐθνικῆς φιλοτιμίας.

Ν.

(Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 10.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ κατατάξεως καὶ διατηρήσεως τῶν βιβλίων, χειρογράφων καὶ ἐπιστημονικῶν συλλογῶν

Ἄρθρ. 17. Ἡ ὡς οἷόν τε ἐπιστημονικωτέρα κατάταξις τῆς Βιβλιοθήκης εἶναι ἔργον τοῦ Ἐφόρου, εἰς ὃ θέλει ἀκαταπαύστως καταβάλλει πᾶσαν φροντίδα· ἐξαρτᾶται δὲ πολλάκις ἐκ τῆς μᾶλλον ἢ ἧττον χωρητικότητος καὶ ἐκ τῆς κατασκευῆς τοῦ Καταστήματος.

Ἄρθρ. 18. Ἡ μετὰ προηγουμένην σκέψιν διαταχθεῖσα καὶ πραγματοποιηθεῖσα κατάταξις δὲν μεταβάλλεται ἄνευ ἱκανοῦ λόγου ἢ ἀνάγκης.

Ἄρθρ. 19. Αἱ διάφοροι μεγάλαι ἐπιστημονικαὶ διαιρέσεις τῆς Βιβλιοθήκης διανέμονται μεταξὺ τῶν Βιβλιοφυλάκων καὶ Βοηθῶν κατὰ τὰς εἰδικωτέρας ἑκάστου γνώσεις.

Ἄρθρ. 20. Ἕκατος τῶν Βιβλιοφυλάκων καὶ Βοηθῶν ὀφείλει ἐν τῷ εἰς αὐτὸν ἀνατεθέντι τμήματι νὰ φροντίζῃ ἀκαταπαύστως περὶ τῆς διατηρήσεως τῆς ἅπαξ ὁρισθείσης τάξεως, καθὼς καὶ περὶ τῆς καθαριότητος τῶν βιβλίων· πρὸς δὲ νὰ ἀναφέρῃ πρὸς τὸν Ἔφορον περὶ τῶν ἐλλιπῶν, διπλῶν ἢ ἀνάγκην δεσίματος ἐχόντων βιβλίων.

Ἄρθρ. 21. Κατ' ἔτος, μετὰ τὴν ἔναρξιν τῶν διακοπῶν τοῦ Πανεπιστημίου, γίνεται, τῇ συμπράξει ὅλων τῶν Βιβλιοφυλάκων καὶ Βοηθῶν, γενικὴ ἐπὶ τοῦ καταλόγου ἀναθεώρησις ἑνὸς ἢ δύο τμημάτων, ὥστε ἅπασα ἡ Βιβλιοθήκη νὰ ἐπιθεωρῆται οὕτω κατὰ πενταετίαν. Μερικὴν δὲ ἐπιθεώρησιν ἑνὸς ἢ καὶ πλειοτέρων τμημάτων δύναται νὰ διατάξῃ ἐκτάκτως ὁ Ἔφορος, ὁσάκις νομίσῃ τοῦτο ἀναγκαῖον.

Ἄρθρ. 22. Τὰ πρὸς δέσιμον προσδιοριζόμενα βιβλία ἐγγράφονται κατὰ τὴν εἰς τὸν βιβλιοδέτην παράδοσιν ἐν ἰδιαιτέρῳ βιβλίῳ, ἐν ᾧ σημειοῦται ἡ ἐπιστροφὴ αὐτῶν.

Ἄρθρ. 23. Τὰ πρωτότυπα τῶν ἐν τῇ νομισματικῇ Συλλογῇ νομισμάτων διατηροῦνται ἐντὸς νομισματοθηκῶν κεκλεισμένων διὰ κλείθρου διπλᾶς ἔχοντος κλεῖδας, ὧν τὴν μὲν φυλάσσει ὁ Ἔφορος, τὴν δέ ὁ Νομισματογνώμων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ αὐξήσεως τῆς Βιβλιοθήκης διὰ τῆς κατὰ νόμον παρακαταθέσεως ἀντιτύπων, δι' ἀγορᾶς νέων βιβλίων, δι' ἀνταλλαγῆς καὶ διὰ δωρεῶν.

Ἄρθρ. 24. Περὶ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 4. τοῦ ἀπὸ 10/22 Μαΐου 1834 Νόμου ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ παρακαταθέσεως δύω ἀντιτύπων ἐκ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐκδιδομένων συγγραμάτων φροντίζει ὁ Ἔφορος κατὰ τὰ εἰδικῶς ὁρισθησόμενα.

Ἄρθρ. 25. Ἀγορὰ νέων βιβλίων γίνεται κατ' ἀναλογίαν τῶν ὑπαρχόντων πόρων, γνωμοδοτήσει μὲν εἰδικῆς πρὸς ἐκλογὴν τῶν ἀγοραστέων ἐπιτροπῆς, ἐγκρίσει δὲ τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθρ. 26. Ἡ πρὸς γνωμοδότησιν περὶ *ἀγορᾶς βιβλίων* ἐπιτροπὴ σύγκειται ἐκ τοῦ Ἐφόρου τῆς Βιβλιοθήκης προεδρεύοντος, καὶ ἐν διχοψηφίᾳ ἀποφασιστικὴν ἔχοντος ψῆφον, ἐκ τῶν Κοσμητόρων τοῦ Πανεπιστημίου καὶ πέντε ἄλλων μελῶν ἐκλεγομένων κατ' ἔτος παρὰ τῶν εἰρημένων μεταξὺ καθηγητῶν ἢ ἄλλων εἰδικῶν ἐν τῇ πρωτευούσῃ λογίων, ἤτοι ἑνὸς θεολόγου, ἑνὸς νομικοῦ, ἑνὸς ἰατροῦ, ἑνὸς φιλολόγου καὶ ἑνὸς μαθηματικοφυσικοῦ.

Ἄρθρ. 27. Κατὰ τὴν παρὰ τῆς ἀνωτέρω ἐπιτροπῆς γενομένην ἐκλογὴν τῶν ἀγοραστέων βιβλίων δὲν πρέπει νὰ προτιμᾶται τοῦτο ἢ ἐκεῖνο τὸ εἶδος τῆς ἐπιστήμης, ἀλλ' ἀναλόγως τῶν ὑπαρχουσῶν καὶ μᾶλλον ἐπαισθητῶν ἐλλείψεων, ἐκεῖνα τὰ βιβλία, εἰς τὴν πρόσκτησιν τῶν ὁποίων δὲν ἐπαρκοῦσι τὰ συνήθη ἰδιωτικὰ μέσα

Ἄρθρ. 28. Κρατεῖται ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ βιβλίον, ἐν ᾧ ἐγγράφεται παρὰ τῶν ὑπαλλήλων, ἢ καὶ ἀπ' εὐθείας παρὰ τῶν αἰτούντων, ὁ τίτλος παντὸς βιβλίου ζητηθέντος καὶ μὴ εὑρεθέντος ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ. Τὸ βιβλίον τοῦτο τίθεται ἑκάστοτε ὑπ' ὄψιν τῆς γνωμοδοτούσης ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρ. 29. Περὶ ἀνταλλαγῆς βιβλίων γνωμοδοτοῦσι μόνον ὁ Ἔφορος καὶ οἱ Κοσμήτορες, ἀποφασίζει δὲ τὸ ὑπουργεῖον

Ἄρθρ. 30. Διπλᾶ ἢ τριπλᾶ ἀντίτυπα τῶν ἐν καθημερινῇ χρήσει βιβλίων δὲν ἀνταλλάσσονται.

Ἄρθρ. 31. Περὶ τῶν προσφερομένων εἰς τὴν Βιβλιοθήκην δωρεῶν ἀναφέρει ἑκάστοτε ὁ Ἔφορος εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐκπαιδεύσεως, ἵνα τοῦτο ἀποφασίζῃ περὶ τῆς παραδοχῆς.

Ἄρθρ. 32. Ἅπαντα τὰ ἐκ τῆς κατὰ νόμον παρακαταθέσεως, ἐξ ἀγορᾶς, ἐξ ἀνταλλαγῆς, ἢ ἐκ δωρεᾶς προσκτηθέντα βιβλία καταγράφονται ἀμέσως διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ συγγραφέως, καὶ ἐν ἐλλείψει διὰ τοῦ ἀρχικοῦ γράμματος τῆς ἐπιγραφῆς, σημειουμένου καὶ τοῦ τρόπου τῆς προσκτήσεως, συνοπτικῶς μὲν ἐν ἰδιαιτέρῳ ἐπὶ τούτῳ κρατουμένῳ βιβλίῳ κατὰ τὴν προσήκουσαν δὲ λεπτομέρειαν ἐπὶ τετραγώνων χαρτίνων δελτίων, κατατασσομένων ἀλφαβητικῶς ἐν τοῖς ἐπὶ τούτῳ οἰκείοις θυριδίοις. Ἐπιτίθεται δὲ ἐπ' αὐτὰ ἡ τῆς Βιβλιοθήκης σφραγὶς· καὶ ὁσάκις ὁ ἀριθμὸς τῶν παρὰ τοῦ αὐτοῦ προσώπου δωρηθέντων ὑπερβαίνει τοὺς πεντακοσίους ἀξίων λόγου συγγραμμάτων τόμους, πρὸς τῇ σφραγίδι τῆς Βιβλιοθήκης, καὶ ἕτερον ἐπὶ τούτῳ κατασκευαζόμενον σημαντήριον, ἐμφαῖνον τὸ ὄνομα τοῦ δωρητοῦ.

Ἄρθρ. 33. Τὰ ὀνόματα τῶν δωρητῶν ἐγγράφονται κατὰ χρονολογικὴν τάξιν ἐν ἰδιαιτέρᾳ βίβλῳ, ἐν ᾗ σημειοῦται συγχρόνως ὁ ἀριθμὸς, τὸ εἶδος ἐν γένει, καὶ ἡ ὡς ἔγγιστα ἀξία τῶν δωρηθέντων τόμων· ἐκτὸς δὲ τούτου, τὰ ὀνόματα τῶν δωρησαμένων πλείονας τῶν πεντακοσίων ἀξίων λόγου τόμων, γράφονται κεφαλαίοις γράμμασιν ἐπὶ πίνακος διηνεκῶς ἐκτεθειμένου ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς ἀναγνώσεως.

(Ἕπεται Δικαστικὸν Παράρτημα.)

Ὁ Ἐκδότης Ν. ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΣ.

ΤΥΠΟΙΣ Ν. ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΥ.